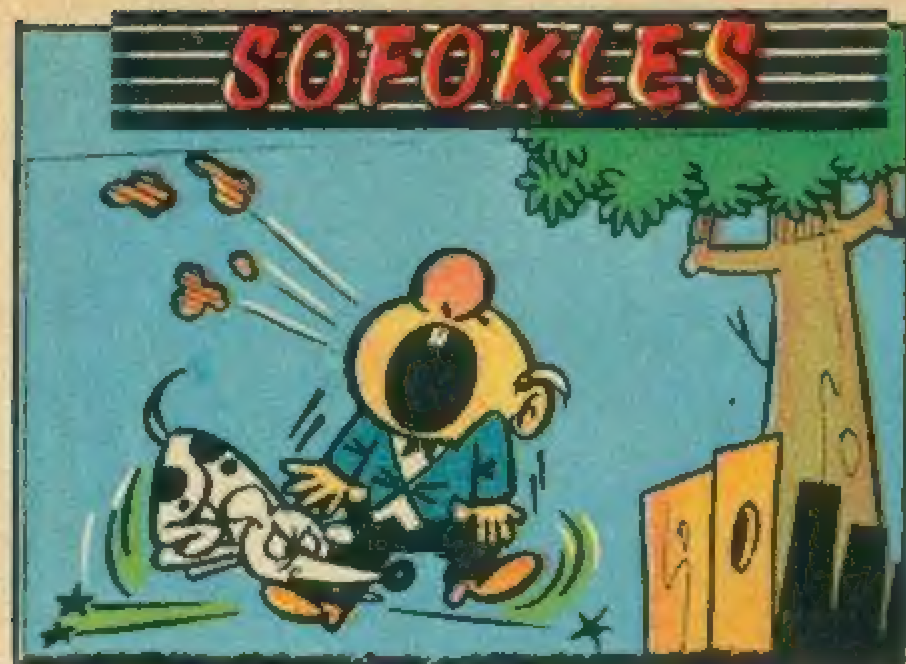
SJORS

van de Rebellenclub

9 DECEMBER 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr.
49

VAN ALLES WAT

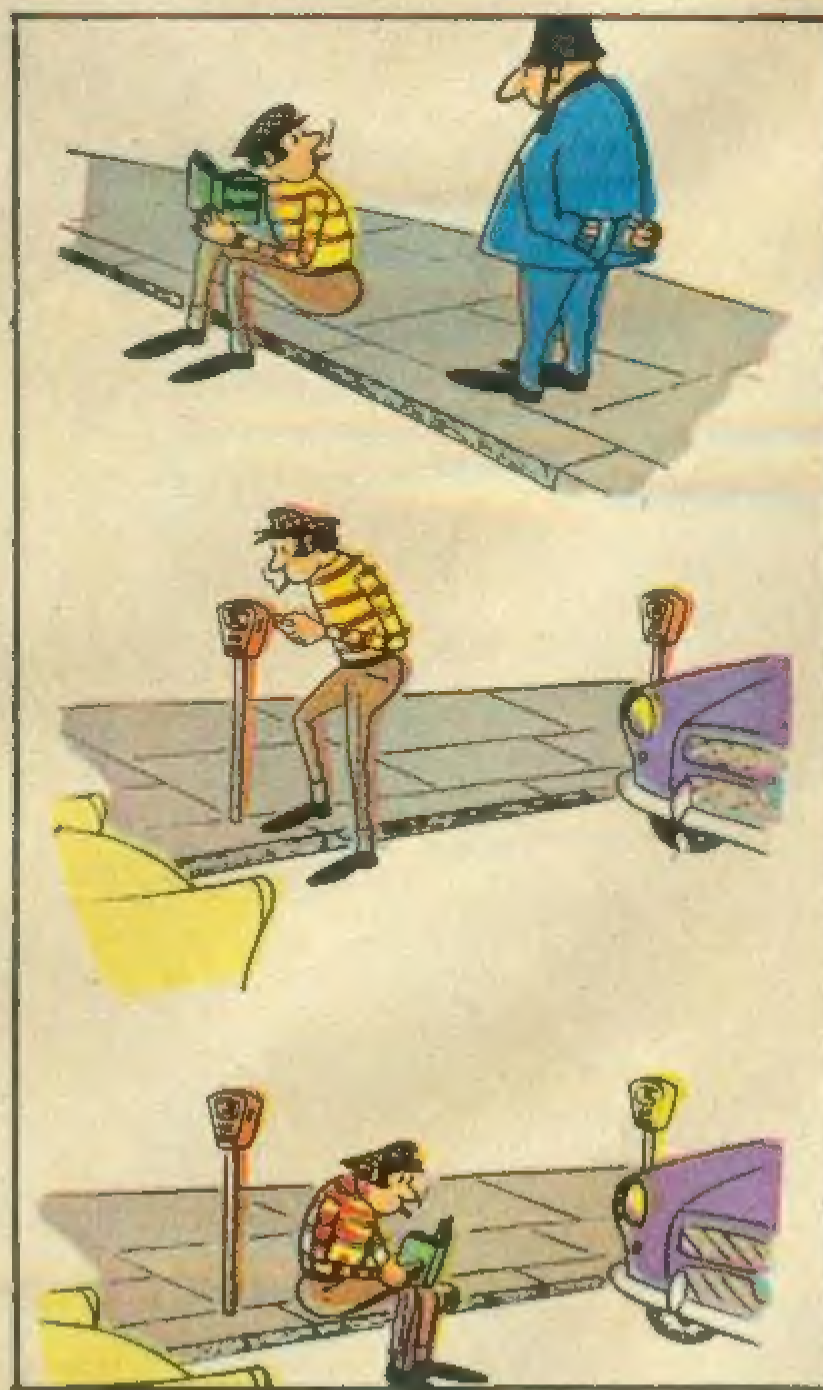
BIJ DE VOORPLAAT

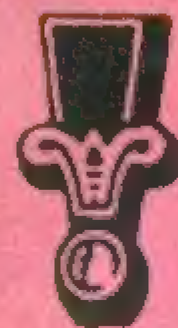
Billie, hongerig als altijd, had in de keuken een schaal taartjes ontdekt. Toen niemand keek, was hij naar binnen geslopen en hij was er eens goed voor gaan zitten. Maar helaas! De keukenstoel verdroeg zijn kolossale gewicht niet. Er schoot een veer los en daar ging onze dikke vrind de lucht in. En het ergste was nog wel dat er uitgerekend op dat ogenblik nóg een kaper op de kust verscheen, die brutaalweg een greep deed naar het lekkers op tafel!

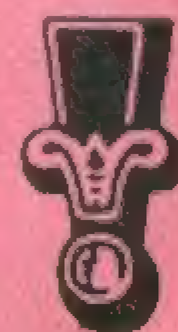
EDDY ALS ZANGER

In Sjors nummer 47 brachten we een reportage over de Belgische wielrenner Eddy Merckx. We komen nog even terug op deze wielerprof, want kort nadat we die reportage hadden gemaakt, kregen we deze foto in handen, waarop we Eddy in een heel andere functie zien dan we gewend zijn. Ja, je hebt het geraden, Eddy is gaan zingen. Hij heeft een grammofoonplaat gemaakt, zijn eerste, en natuurlijk is hij nu heel benieuwd hoe het publiek hierop zal reageren. De plaat (met aan de ene kant „A vélo. . . c'est O.K." en aan de andere „Allo, allo, Eddy!") is in het Frans en in het Nederlands opgenomen. Voor de Franse versie heeft Eddy hulp gehad van voetballer Roger Claessens, voor de Nederlandse versie van televisiepresentator Jan Thys. De muziek is van Lon Logist, de tekst van Bruccato. Op onze foto van links naar rechts: Claessens, Thys en Merkcx tijdens de opname.

Vorige week is ons verhaal „Bestemming onbekend" geëindigd. Deze week beginnen we met het vervolg hierop, getiteld: „De grote rivier".

VIS

Aan de waterkant zit een visser. Op zeker ogenblik komt er een fotograaf voorbij. Vraagt de visser: „Wilt u een foto van mij maken, waar ik op sta met deze vis, die ik net heb gevangen?"

„Maar, meneer, dat visje is zo verschrikkelijk klein!"

„Wat zou dat?" antwoordt de visser. „U kunt de foto toch vergroten!"

DEZE WEEK

De tweede plaat in onze serie „Schepen van alle tijden" — blz. 16/17.

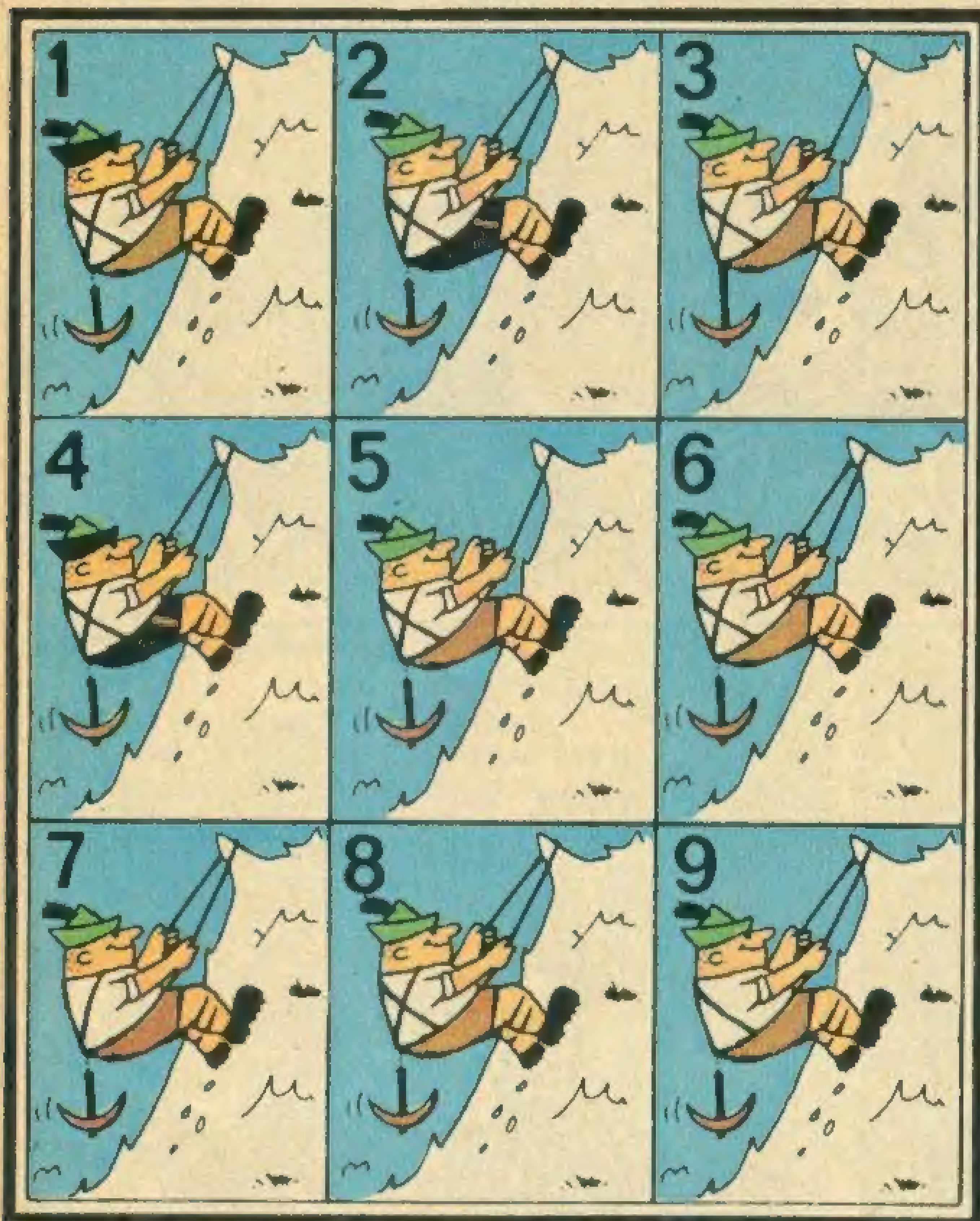
FLITS

Ja, het was een dol feest woensdagavond in het apenhuis, maar, man, wat had ik donderdagmorgen een kater!

ZOEKPLAATJE

Probeer eens uit te zoeken welke.
Van deze negen plaatjes zijn er twee precies gelijk aan elkaar.

Oplossing: **Plaatje 6 en 8 zijn eender.**

HOE ZIT DAT?

Deze week zat tussen de stapels brieven die de post dagelijks op ons redactiebureau deponeert, een schrijven van *Rudy Verhagen in Rotterdam.* Hij schreef: „Beste Sjors, ik wilde je vragen wanneer de uitslag komt van de *Grote Najaarsprijsvraag* die in Sjors nummer 38 heeft gestaan.” Ja, daar willen we graag even iets over zeggen. Toen we die prijsvraag uitschreven, hadden we er geen vermoeden van dat zoveel lezers in de pen zouden klimmen en een oplossing zouden insturen. Uit alle hoeken en gaten stroomden massa's oplossingen binnen en toen de inzendtermijn half oktober sloot, werd de helft van ons (toch al krappe) kantoor in beslag genomen door hoge stapels dozen met vele, vele tienduizenden briefkaarten. Door die rijstebrijberg moet de jury zich heen werken en dat vraagt tijd, dat voel je wel. Enfin, nu we dit schrijven, is het bijna gebeurd en de uitslag valt dan ook binnenkort te verwachten. Hou dus de eerstvolgende nummers goed in de gaten, want het staat voor de deur!

„Het spijt me vreselijk, meneer Jansen, maar ik heb u de verkeerde pillen laten slikken!”

PUUR NATUUR
Ik vind Sjors een goed blad, maar u zou er eens wat meer over de natuur in moeten zetten.

Joke Nouwels, Rotterdam

In de loop van dit jaar hebben we het gehad over: vogels, pinguïns, cavia's, honden, blauwe vinvissen, kameleons en leguanen, de natuur in januari en november, kleurenpracht in het oerwoud, jonge dieren van diverse soort. En dan doen we nog maar een losse greep!

SUSAN? EEN PLÁÁTJE!
Ik vind Susan een erg mooie strip. Als dit verhaal uit is, komt er dan ook een boek met plaatjes van?

Gerke van Hiele, Hoogeveen

Daar valt op dit moment nog niks van te zeggen, Gerke, maar het idee houden we vast!

GELUKSVOGEL
Sjors, ik vind je weekblad fijn, maar ik zou zo graag een kleurenfoto van een ijsvogel hebben. Ik ben een dierenvriend.

Marc Collins, Rotterdam

Buiten dat ben je ook nog een bofferd, want op bladzijde 26 in dit nummer staan een hele stel ijsvogels.

WAT IS EEN TREIN?
In Sjors nummer 38 heb ik gelezen over treinen. Plaatje vijf en zes waren niet goed. Dat waren ondergrondse treinen.

Gilles van Nieuwenhuyzen, Haaksbergen

Ondergrondse treinen zijn ook treinen, Gilles. Maar in Sjors nummer 38 stonden enkel bovengronders, hoor!

SPREUK VAN DE WEEK
Sjors verzint, de lezer verslindt!

Pia Beek, Amstelveen

MICHEL
Kunt u mij helpen aan een plaatje van Michel Polnareff? Het mag een kleintje zijn.

Wilma de Vries, Breda

Michel gaat hierbij.

WE GAAN DOOR!
Bij ons thuis hebben we Sjors al ongeveer acht jaar. Het is een prima blad. Ik vind dat lezers die zoveel commentaar hebben, Sjors beter of helemaal níét moeten lezen en niet alsmaar aanmerkingen moeten spuien. Dit moest me even van het hart. Sjors, ga zo door!

Beppie Hols, Velp

PIETJE
Ik zou zo graag eens een foto in Sjors zien van Ajacied Pietje Keizer. Kan dat?

Jan Vriends, Alkmaar

Natuurlijk.

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

HA, HA, IK ZAL ZE KRIJGEN! EERST GAAT HUN GIDS ERAAN!
PANG

SIDI, DEZE KANT OP!
BZZZZZZ

LIEVE HELP, DE PAARDEN ZIJN GESCHROKKEN VAN HET SCHOT! WAT NU?

HET IS NUTTELOOS! WE ZIJN VERLOREN!

KRAAAK!

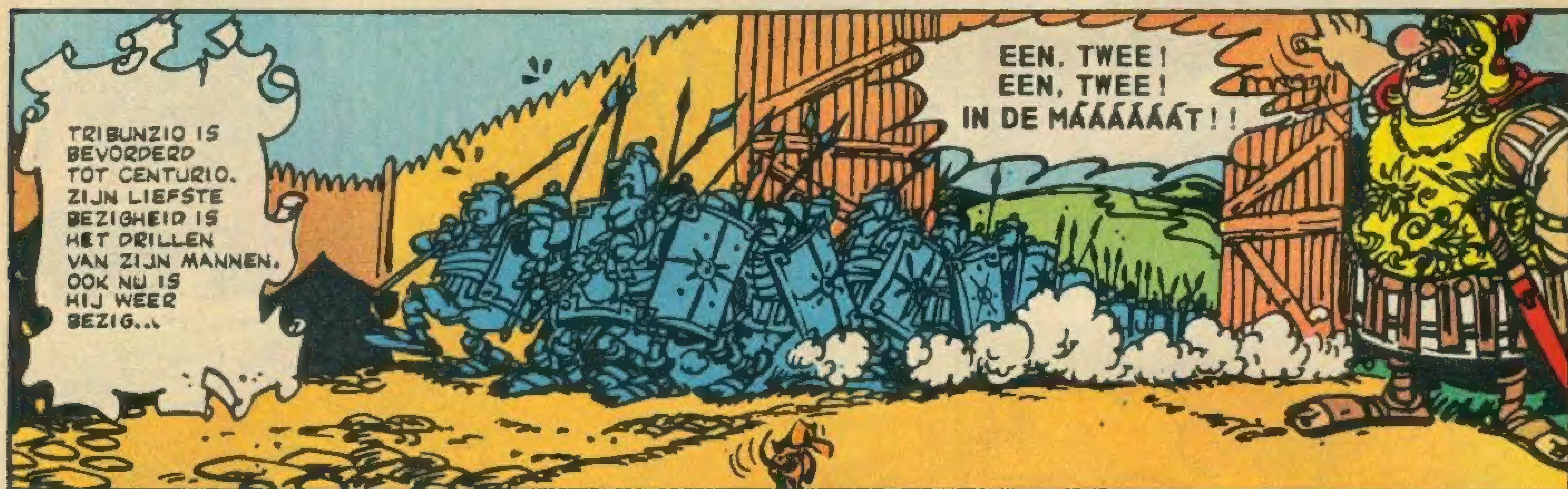

PANG
PANG
DIE SCHURKEN SCHIETEN OP ONS!

NOG ÉÉN SCHOT EN DAN IS OOK DIE BLANKE ER GEWEEST! HIJ ZAL VOORGOED ZWIJGEN!

TRIBUNZIO

TRIBUNZIO IS BEVORDERD TOT CENTURIO. ZIJN LIEFSTE BEZIGHEID IS HET DRILLEN VAN ZIJN MANNEN. OOK NU IS HIJ WEER BEZIG...
EEN, TWEE! EEN, TWEE! IN DE MÁÁÁÁÁÁT!!

CENTURIO, U MOET ONMIDDELLIJK BIJ DE GENERAAL KOMEN.
JA, IK KOM.

KORPORAAL, KOM EENS HIER!
TOT UW ORDERS, CENTURIO!

GA DOOR MET DE OEFENING EN LAAT ZE FLINK MARCHEREN! BEGREPEN?

IN LOOPPAS!!

CENTURIO TRIBUNZIO CARAMEL MELDT ZICH!

MIJN BESTE TRIBUNZIO, LUISTER GOED NAAR WAT IK JE TE ZEGGEN HEB!
1

ZIJNE MAJESTEIT DE KEIZER ACHT U ZEER HOOG EN DAAROM HEEFT HIJ BESLOTEN U TE BELASTEN MET EEN NETELIGE ZAAK...

en de Garamanten

2

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

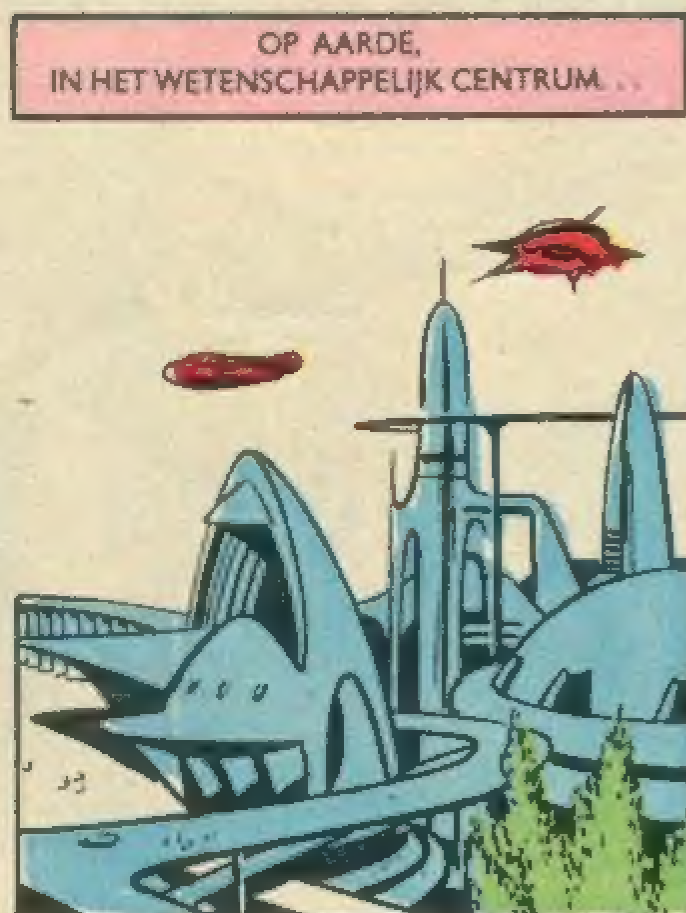

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN: [signature]

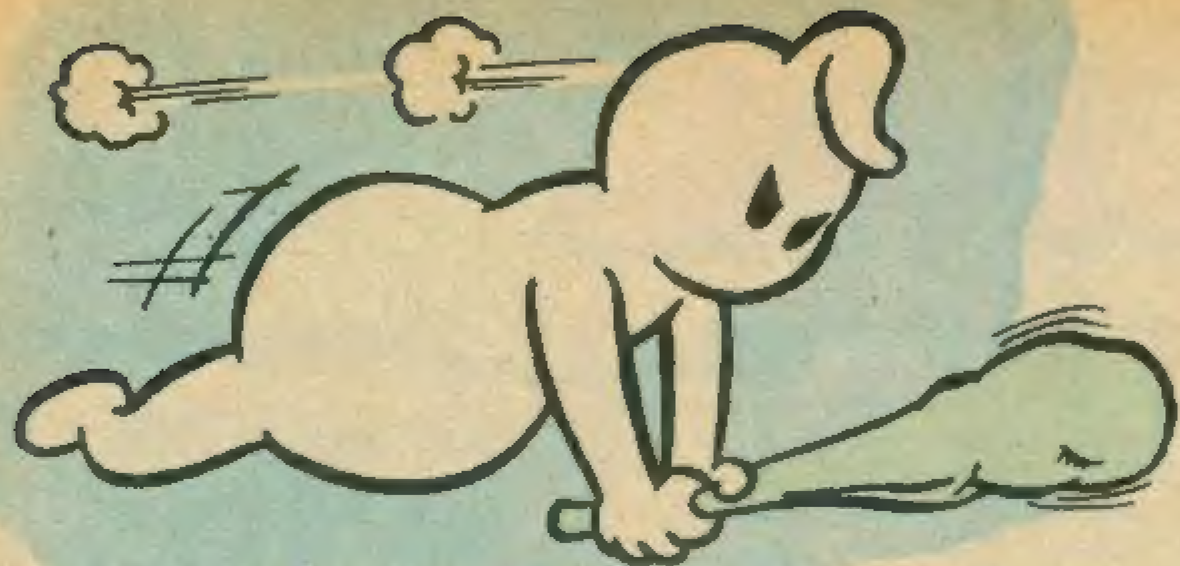

EINDE VAN HET TWEEDE DEEL.

BINNENKORT WORDT DIT VERHAAL VERVOLGD.

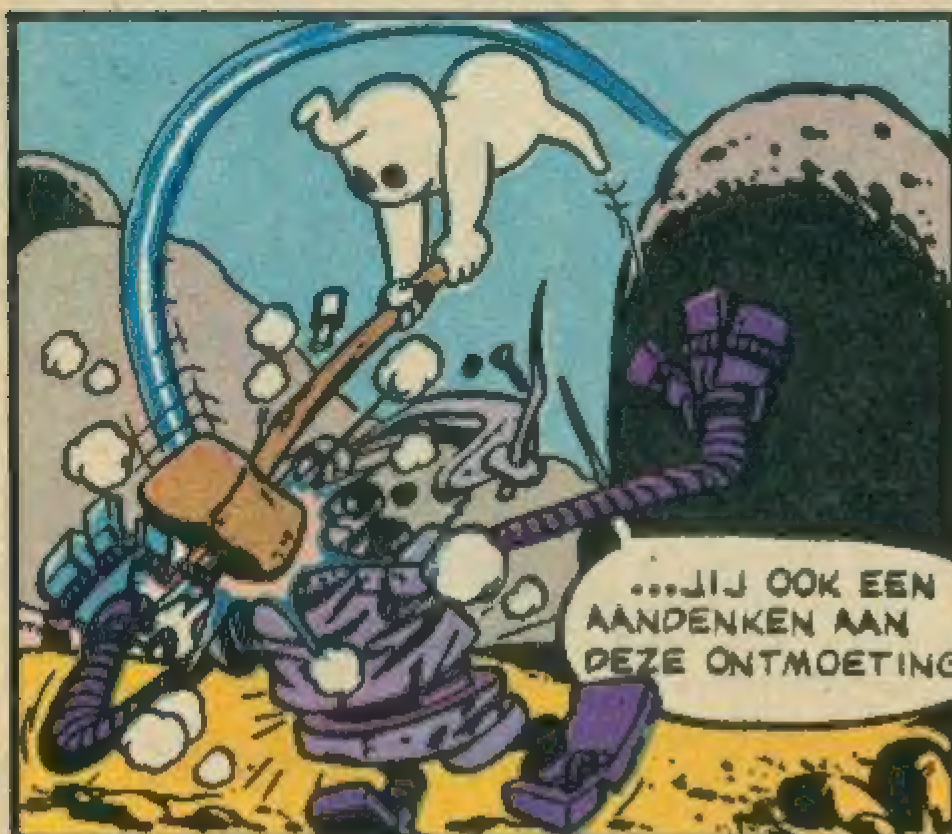

ARTHUR

DE RONDLEIDING LANGS DE MERKWAARDIGE MACHINERIEËN IS AFGELOPEN. NU LAAT BARBER ZWARTSIK DE PROFESSOR EINDELIJK ZIEN, WAARTOE DIT ALLES DIENT. ZE DALEN AF IN HET BINNENSTE VAN HET EILAND. BUITEN IS ARTHUR NOG ALTIJD BEZIG ZIJN HUID ZO DUUR MOGELIJK TE VERKOPEN.

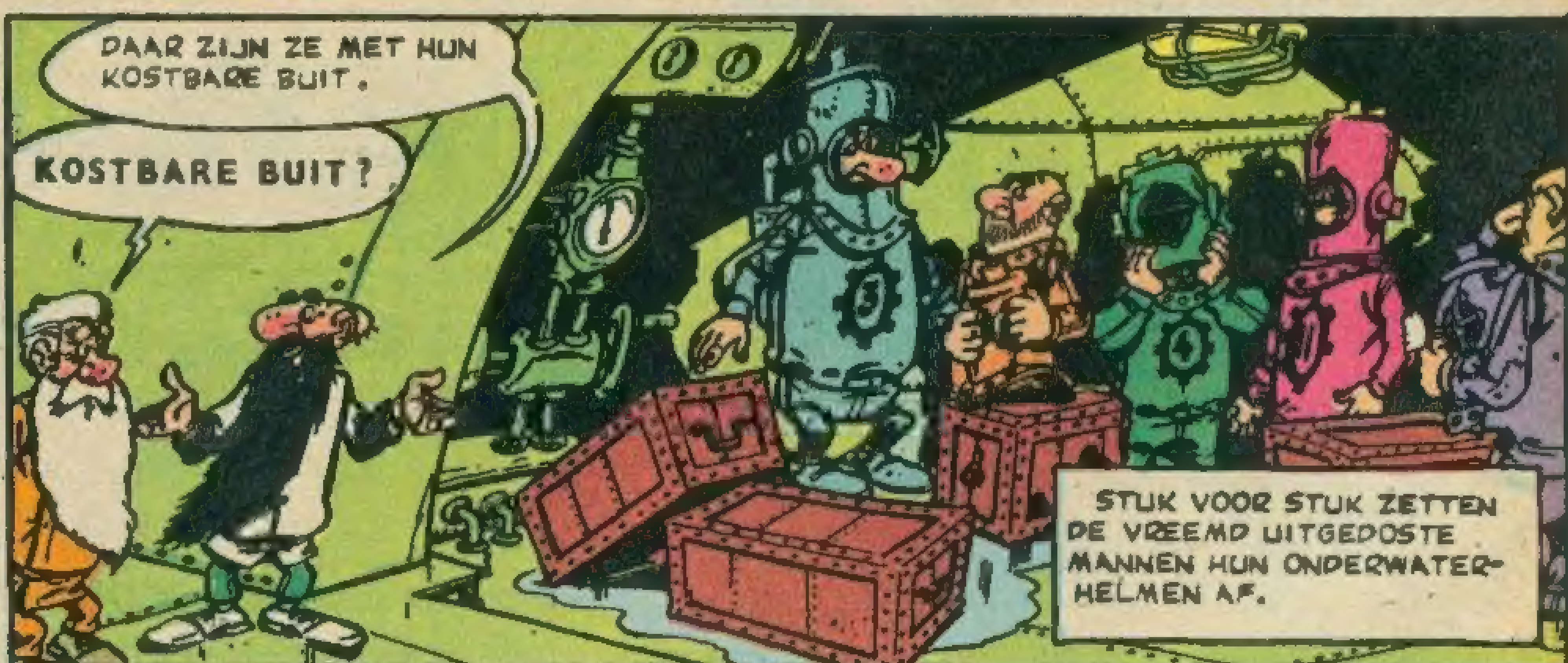

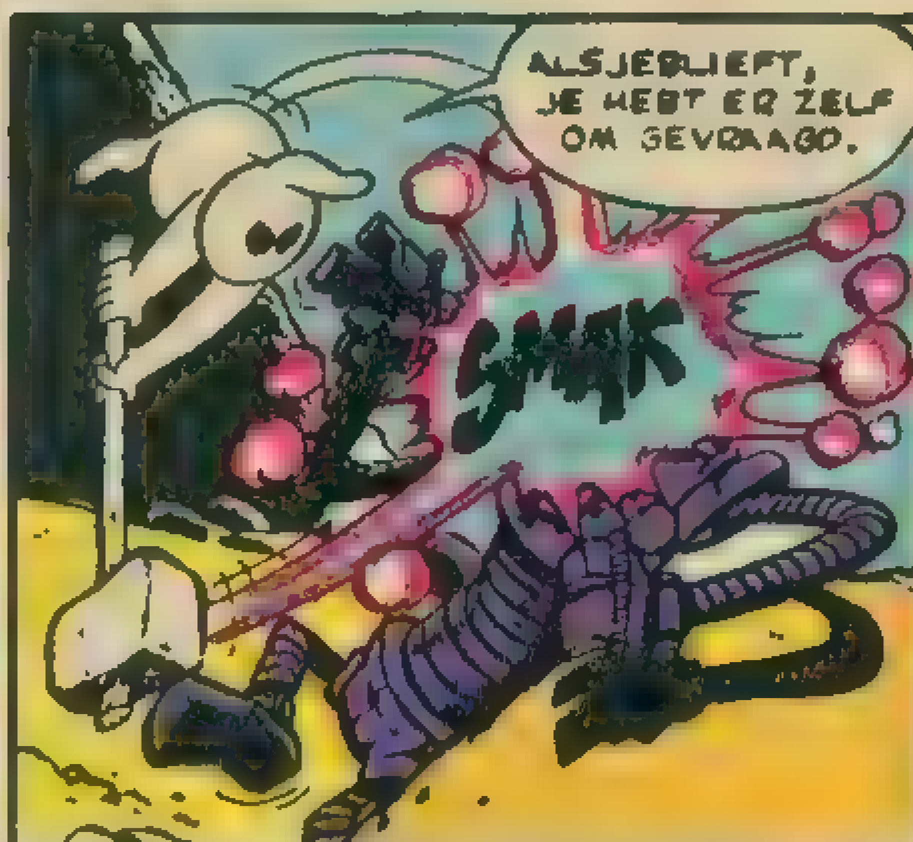

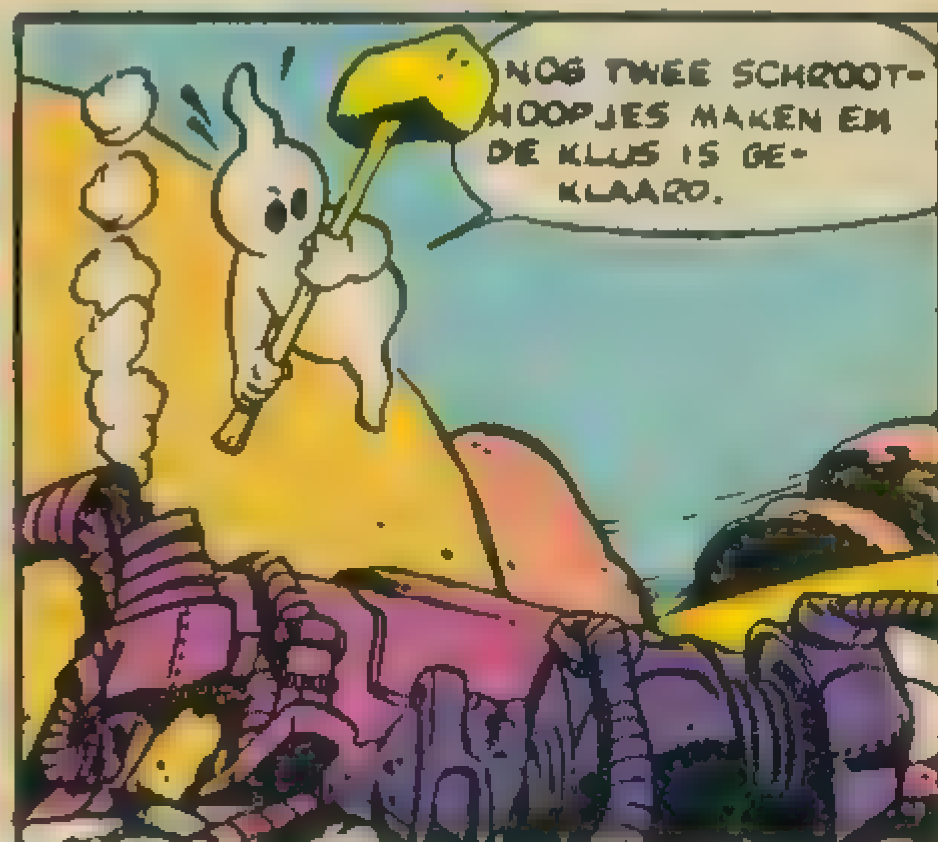

EN DE RADDRAAIERS

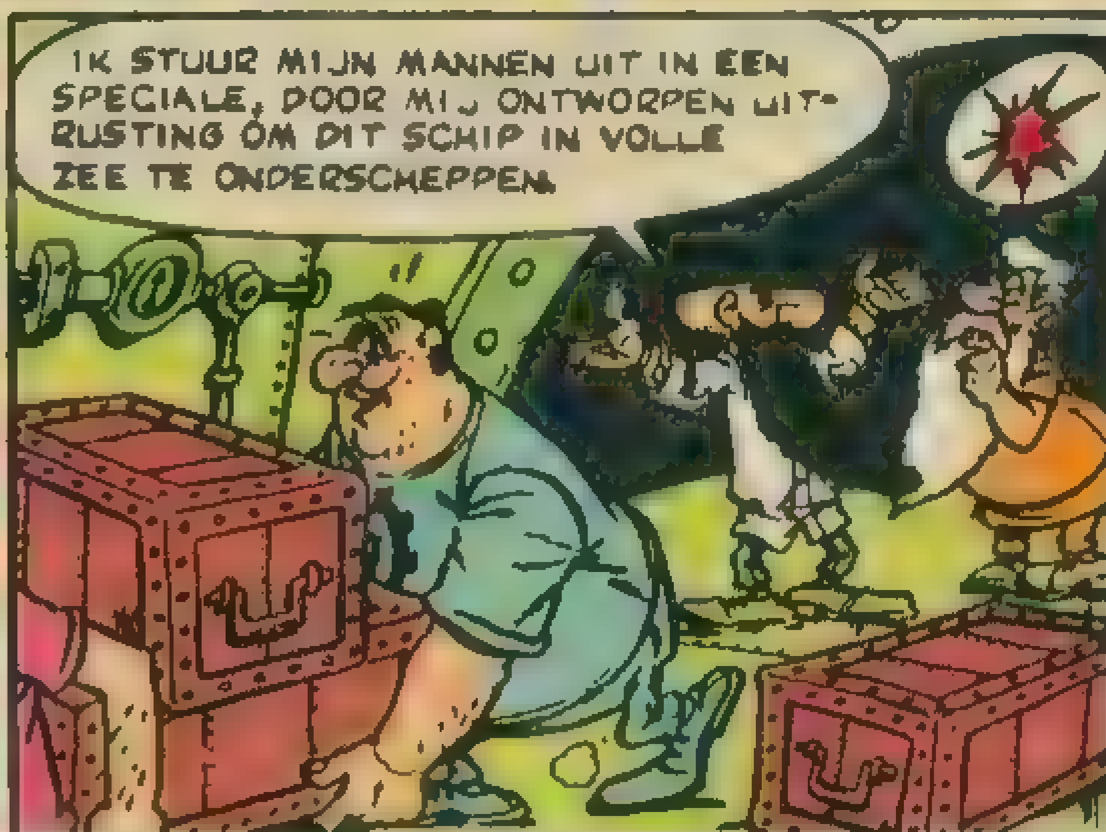

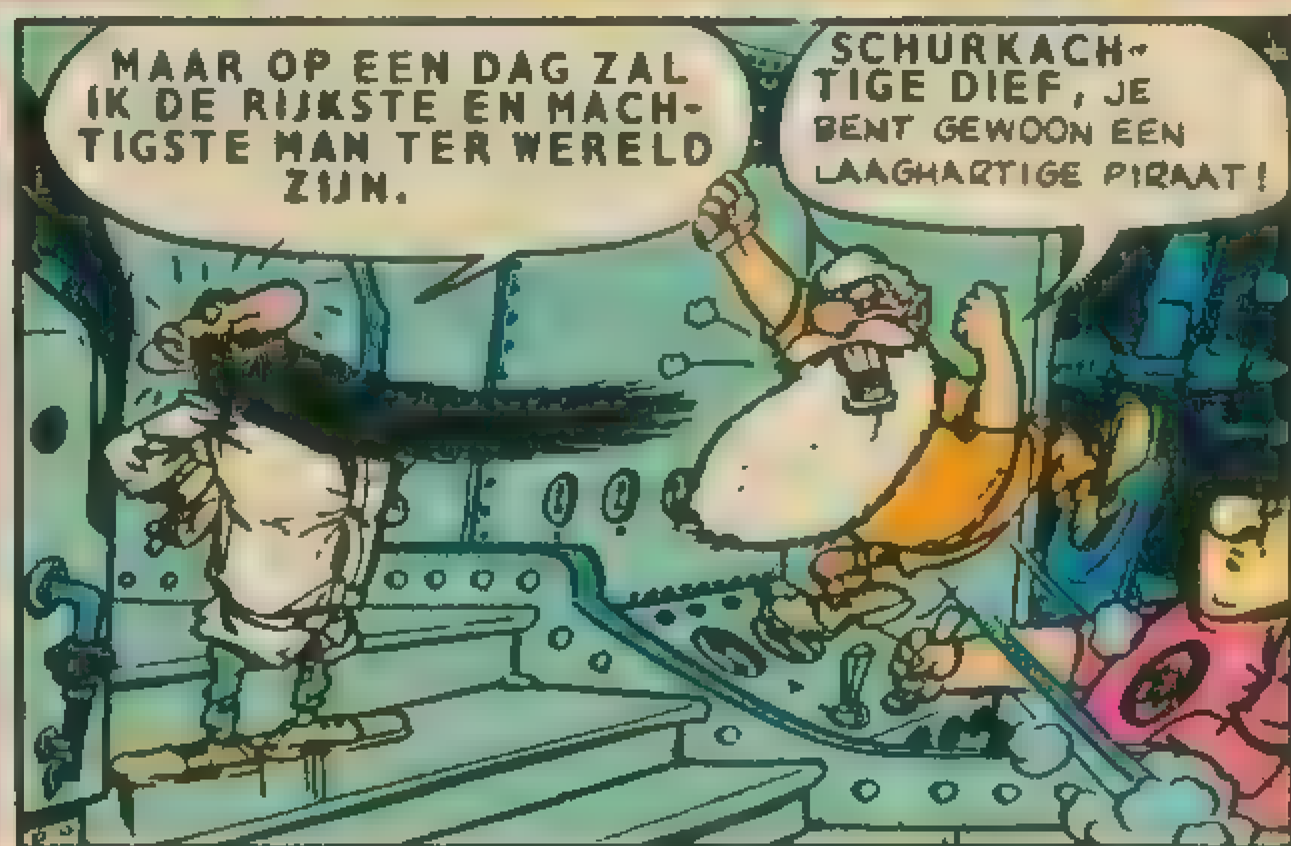

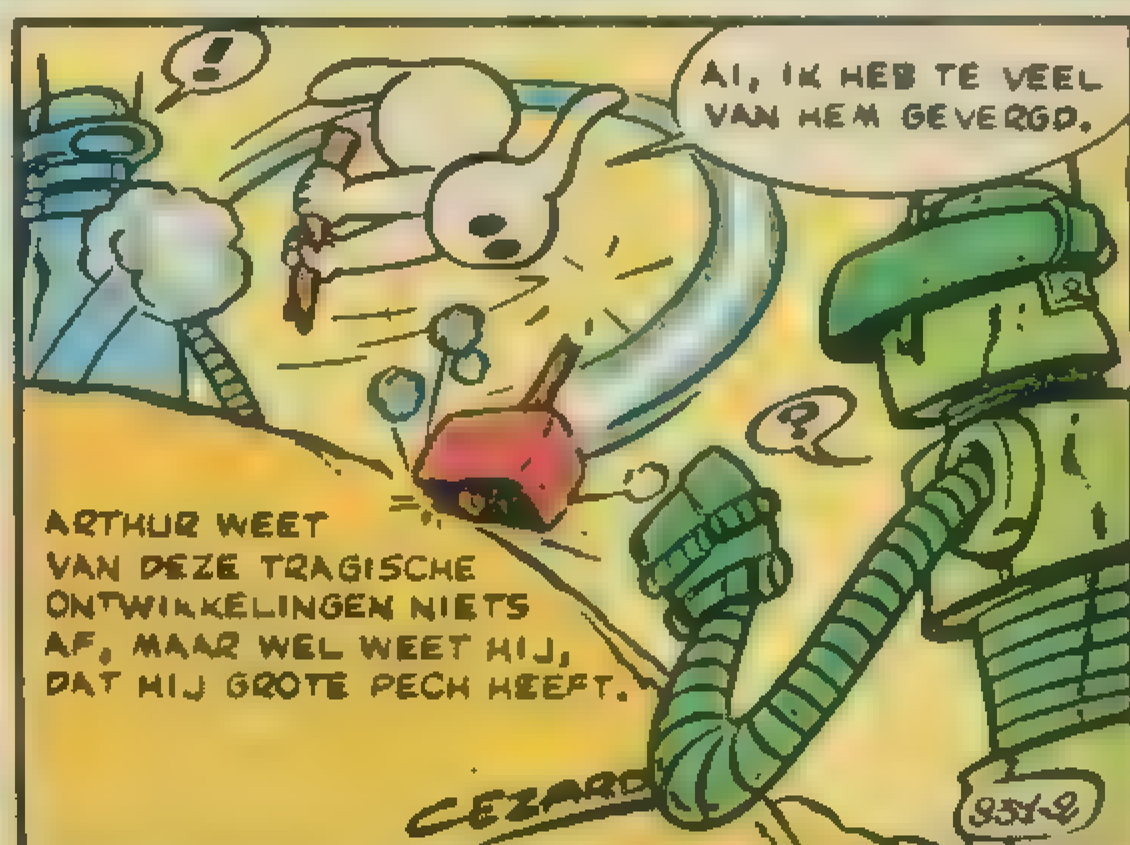

DE AVONTUREN VAN

Jan en Julie en Pelorus Jack

JAN IS OVERBOORD GESLAGEN EN DOOR EEN DOLFIJN, PELORUS JACK, NAAR EEN EILANDJE GEBRACHT. DAAR ONTMOET HIJ WILLY, EEN ONT-SNAPTE GEVANGENE, DIE ONSCHULDIG IS VEROORDEELD TOT DWANGARBEID. ZE MOETEN VLUCHTEN VOOR DE WATCHITI'S, DIE OP HET EILAND LEVEN. IN DE ONDER-AARDSE GROTTEN WORDEN ZE ACHTER-VOLGD.

HET KLINKT HIER WEL ERG, MAAR ZE ZIJN NOG VER WEG.

IK KAN LANG NIET GOED GENOEG ZWEMMEN OM JAN OVER DIT WATER TE BRENGEN.

MAAR WACHT EENS! DEZE ONDERGRONDSE ZEE MOET IN VERBINDING STAAN MET DE OCEAAN.

PLOTSELING...

TEIRAKE! TEIRAKE!

WAT IS DAT NOU?

TEIRAKE... DAT SCHREEUWEN ZE OP DE GILBERTEILAN-DEN OM DOLFIJNEN TE LOKKEN.

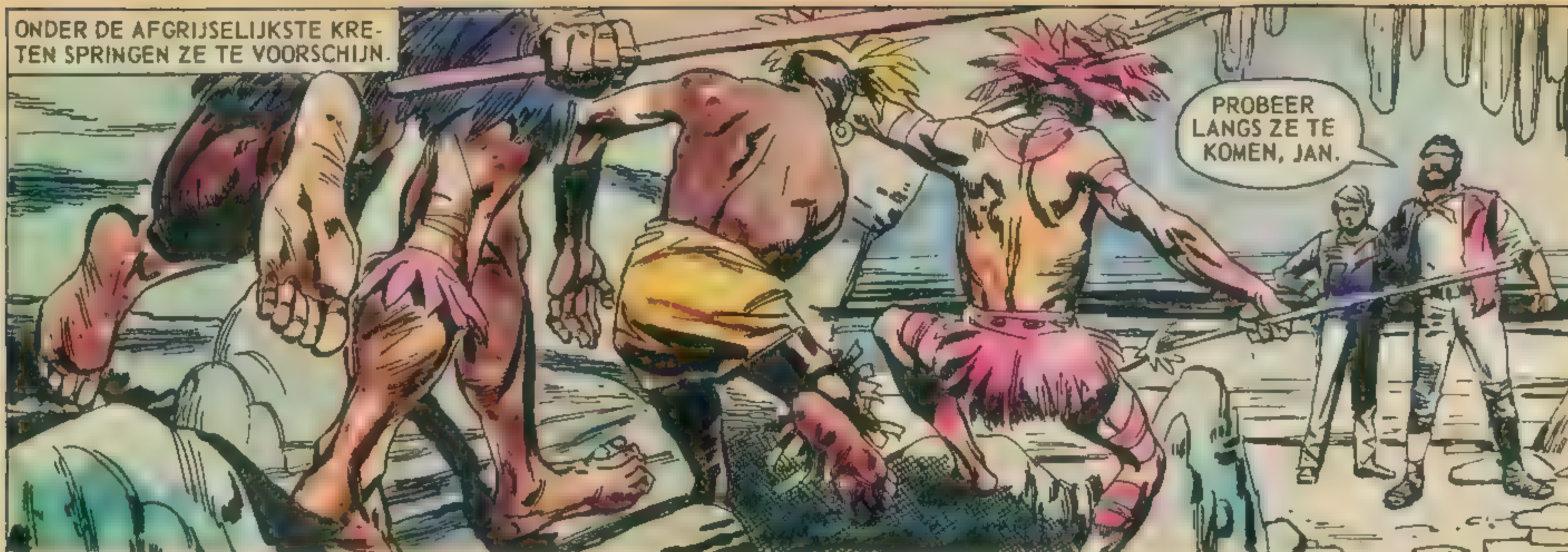
PELORUS JACK TREKT ZICH ER NIETS VAN AAN. VOORUIT, WILLY, ZWEMMEN. ZE ZIJN VLAKBIJ.

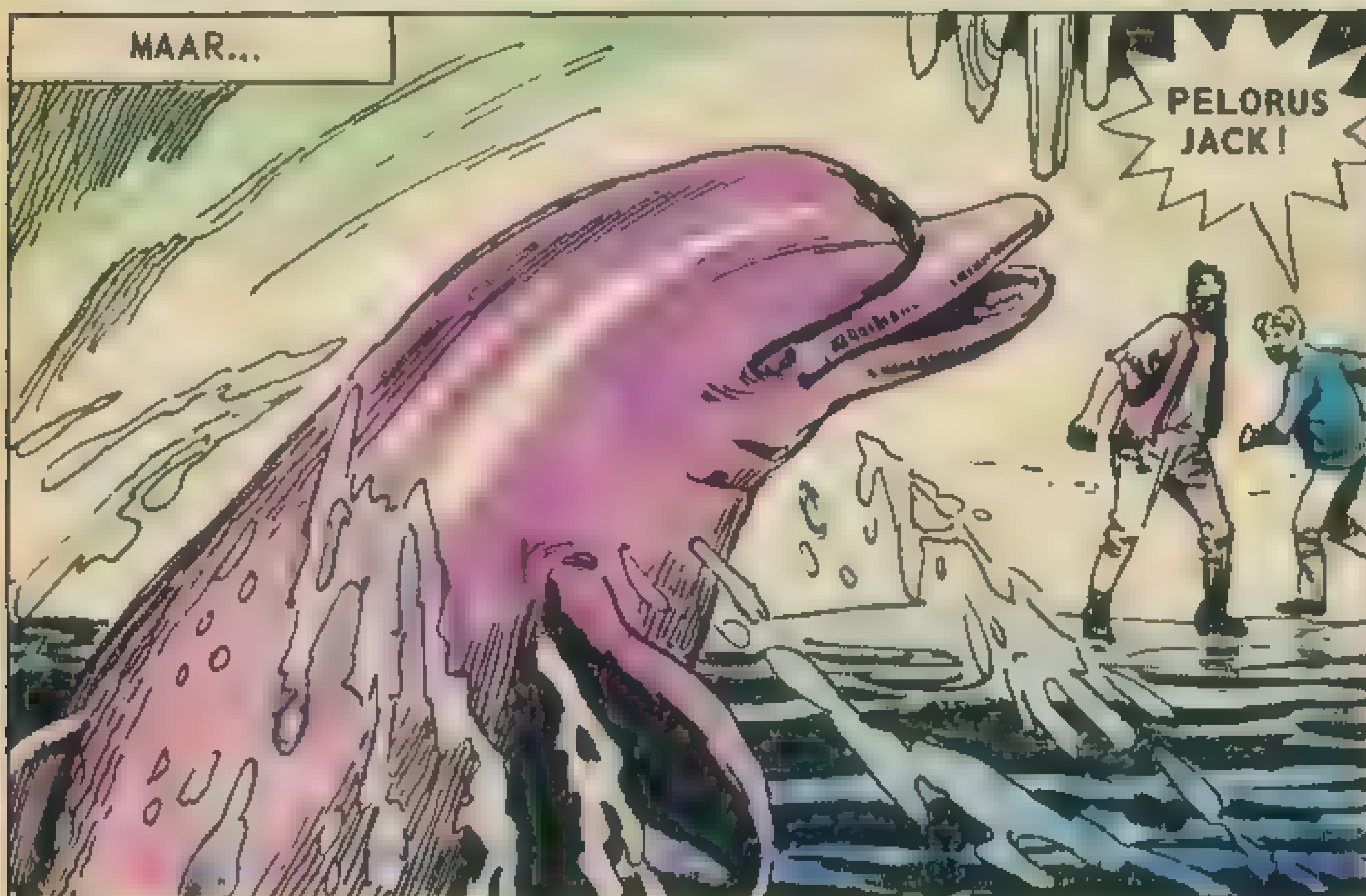
EVEN VERDEROP IN HET LABYRINT.

WILLY PROBEERT HET NOG EENS.

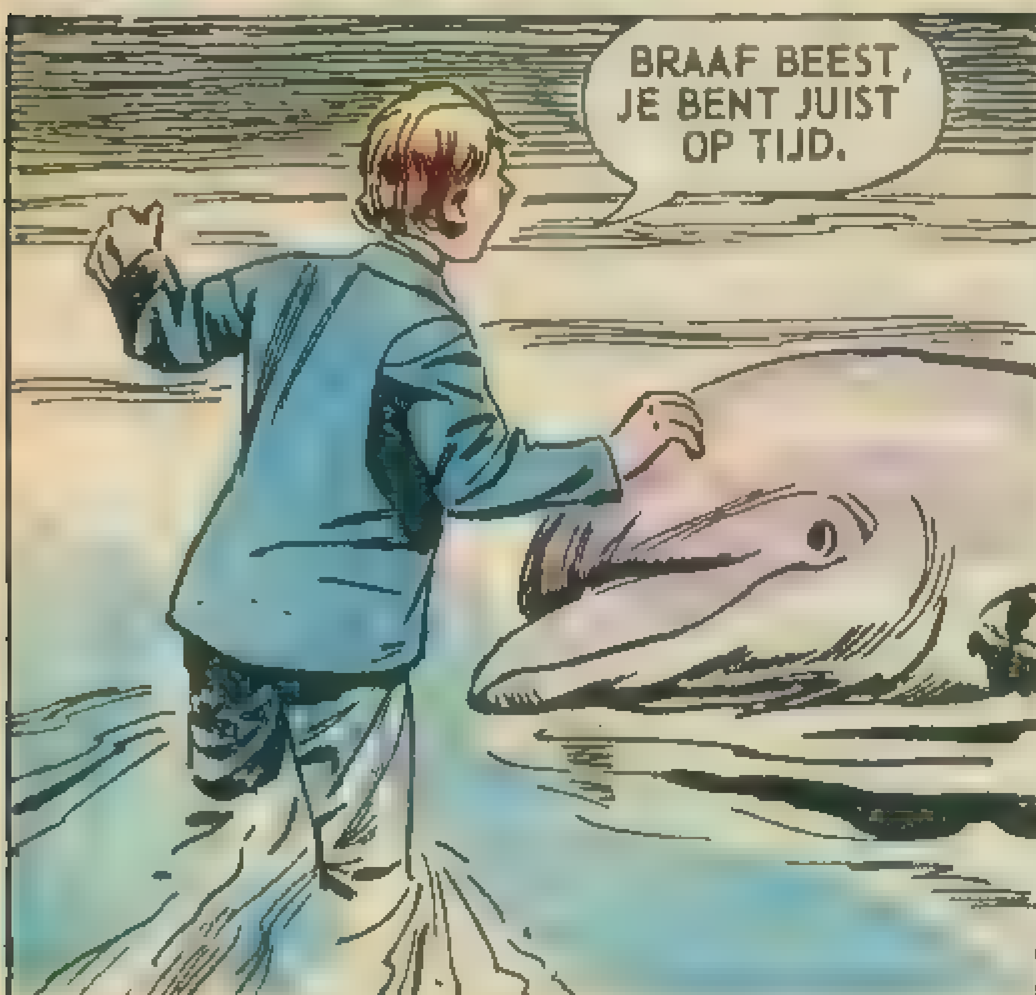
TOE NOU, WILLY, GA JIJ ER NOU VAN-DOOR!

DE WATCHITI-LEIDER UIT EEN KREET VAN TRIOMF.

ONDER DE AFGRIJSELIJKSTE KRETEN SPRINGEN ZE TE VOORSCHIJN.
PROBEER LANGS ZE TE KOMEN, JAN.

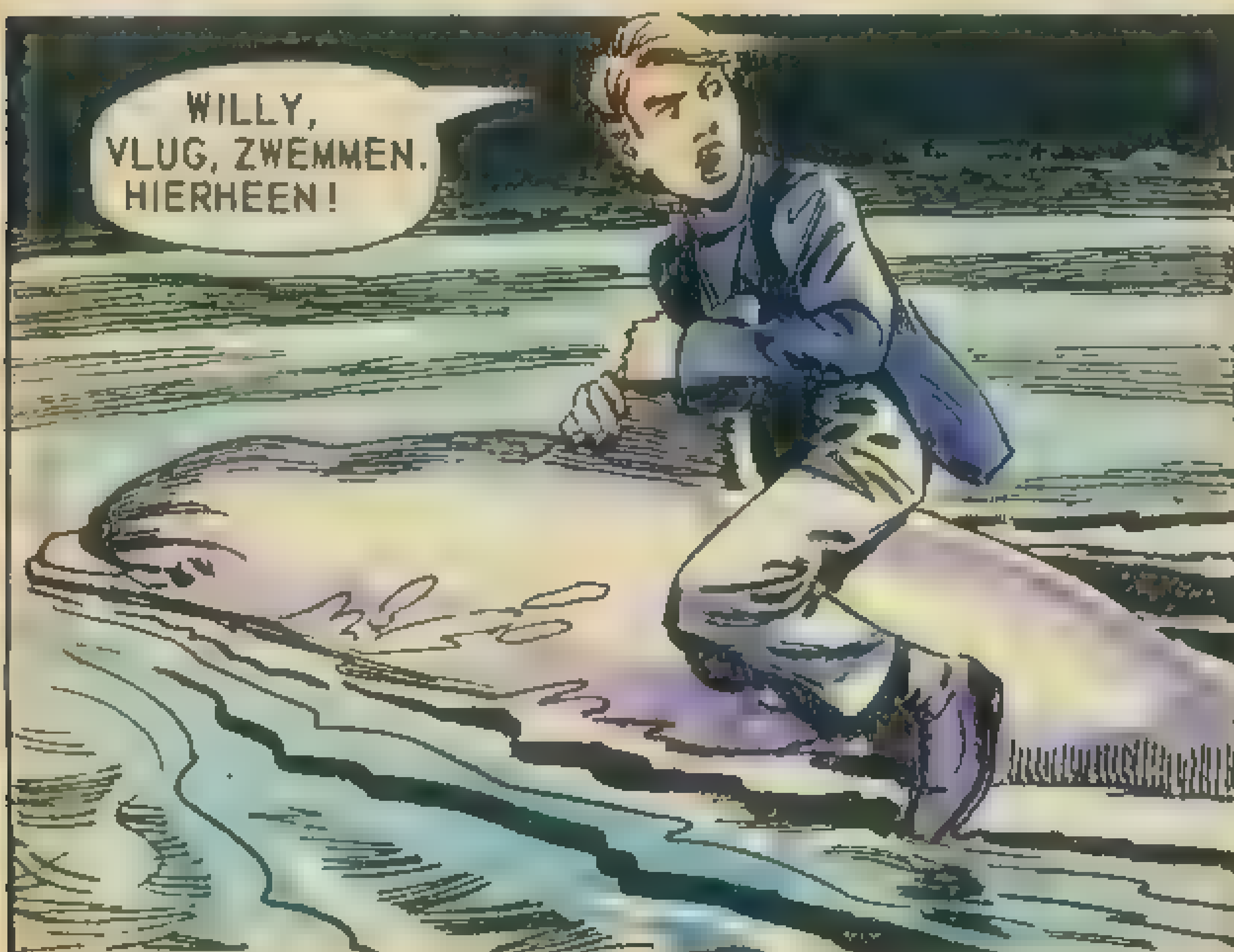

MAAR...
PELORUS JACK!

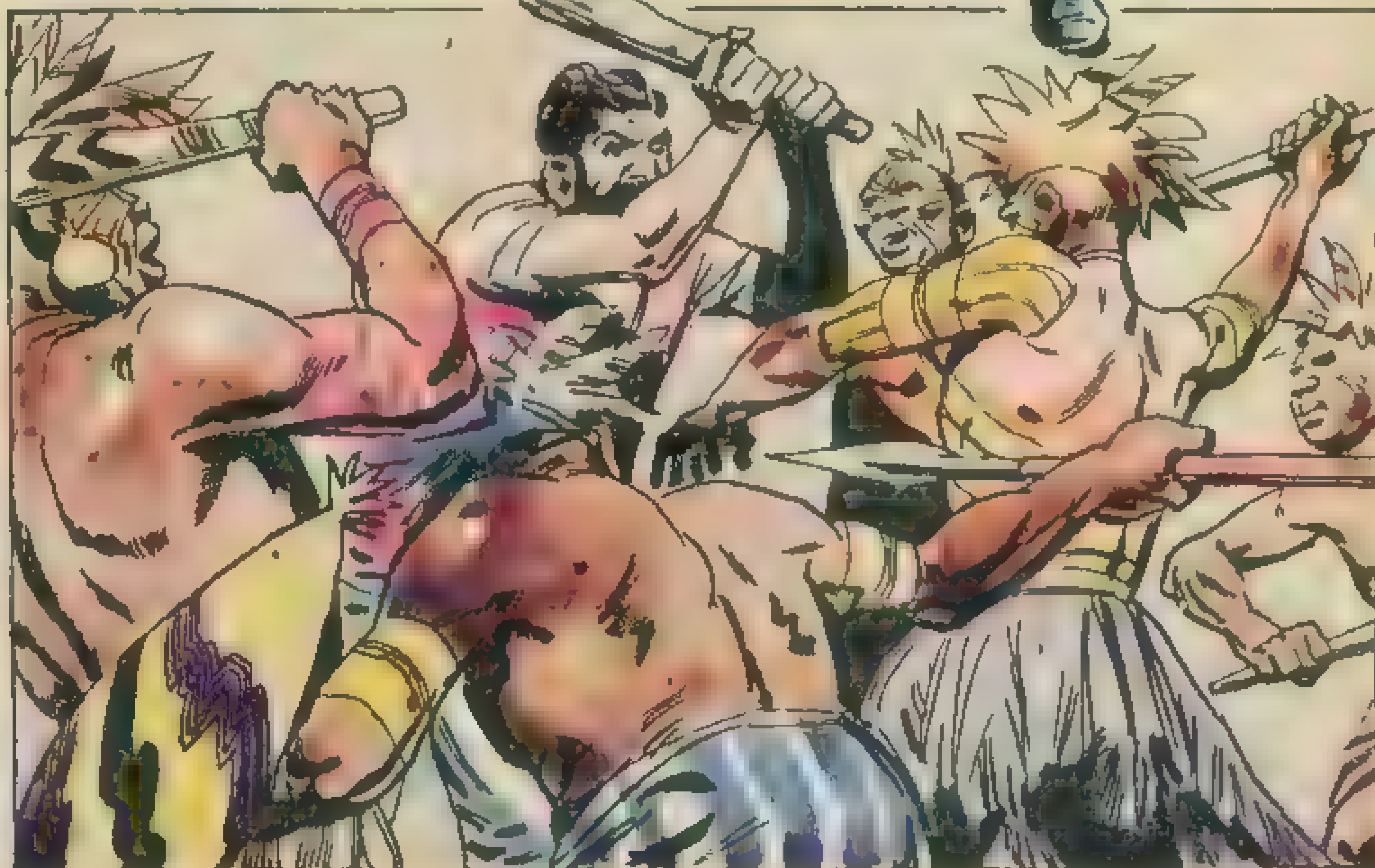

TE WATER, JAN, NAAR DE DOLFIJN!

BRAAF BEEST, JE BENT JUIST OP TIJD.

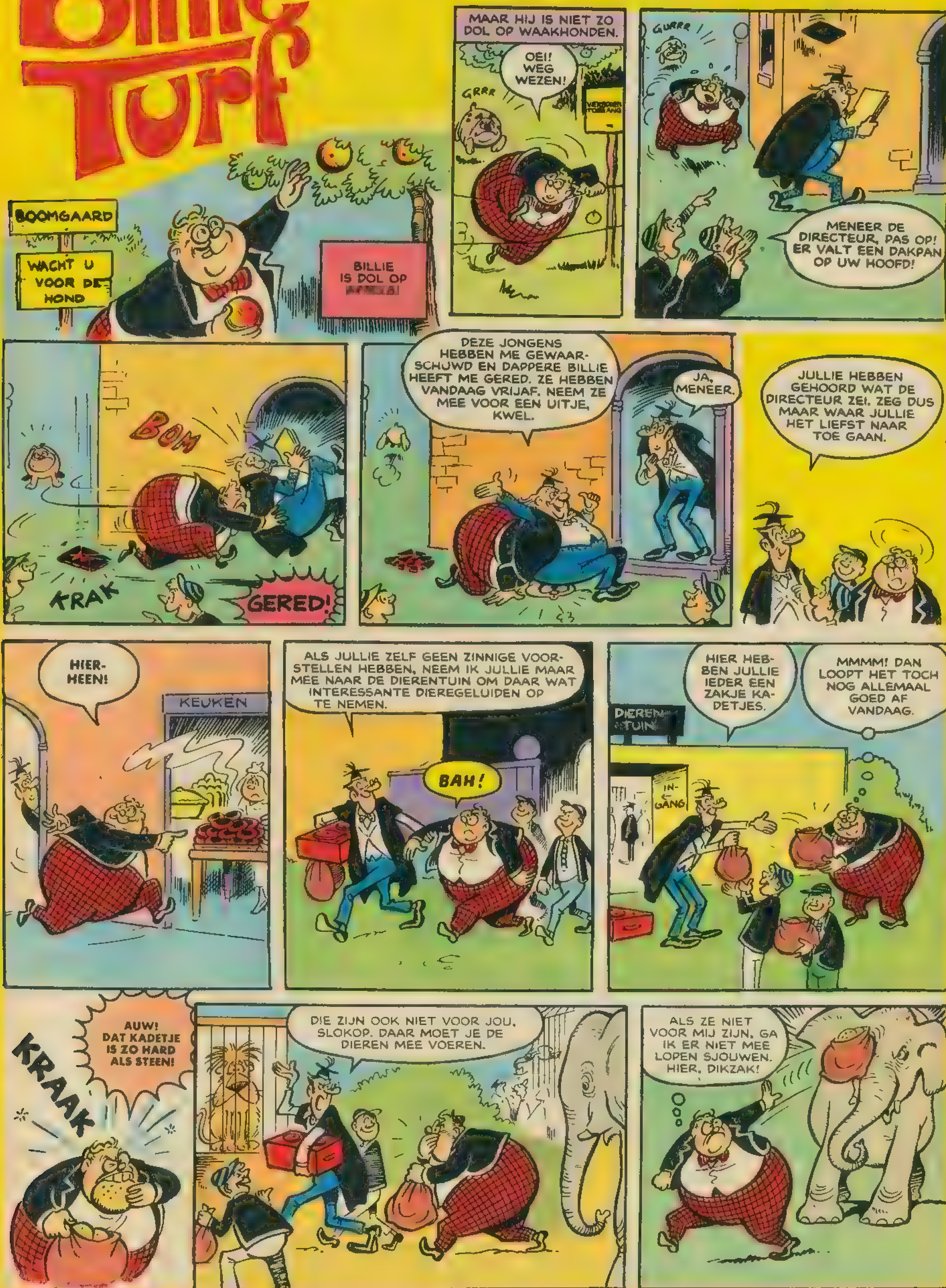

WILLY BREEKT EEN STUK DRUIPSTEEN AF.

KOM MAAR, GEVEDERDE VRIENDEN, IK LUST JULLIE.

WILLY, VLUG, ZWEMMEN. HIERHEEN!

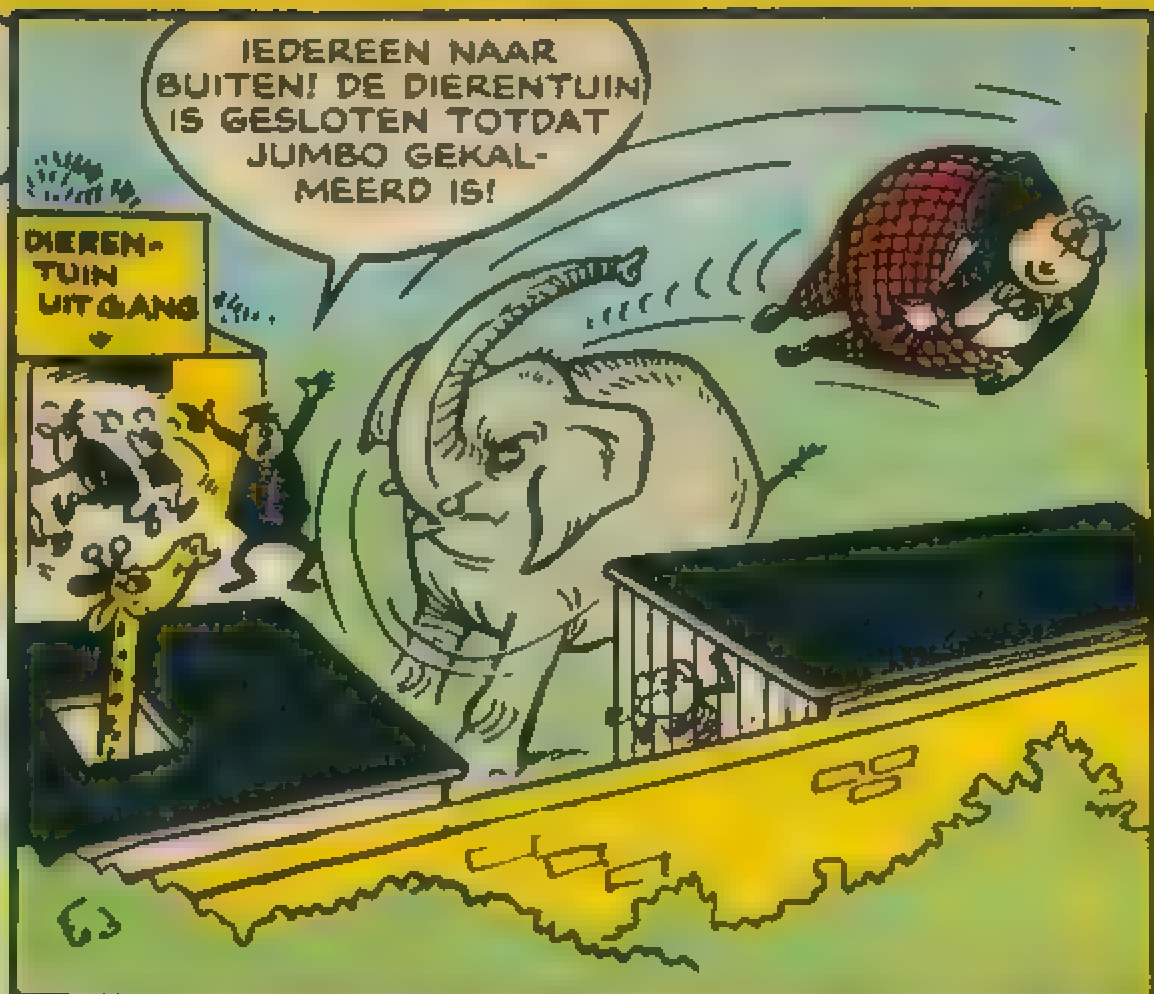

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

HOE KOM IK VAN KWEL AF? DAN KAN IK MEZELF VERMAKEN.

DE OLIFANT IS OP HOL GESLAGEN!

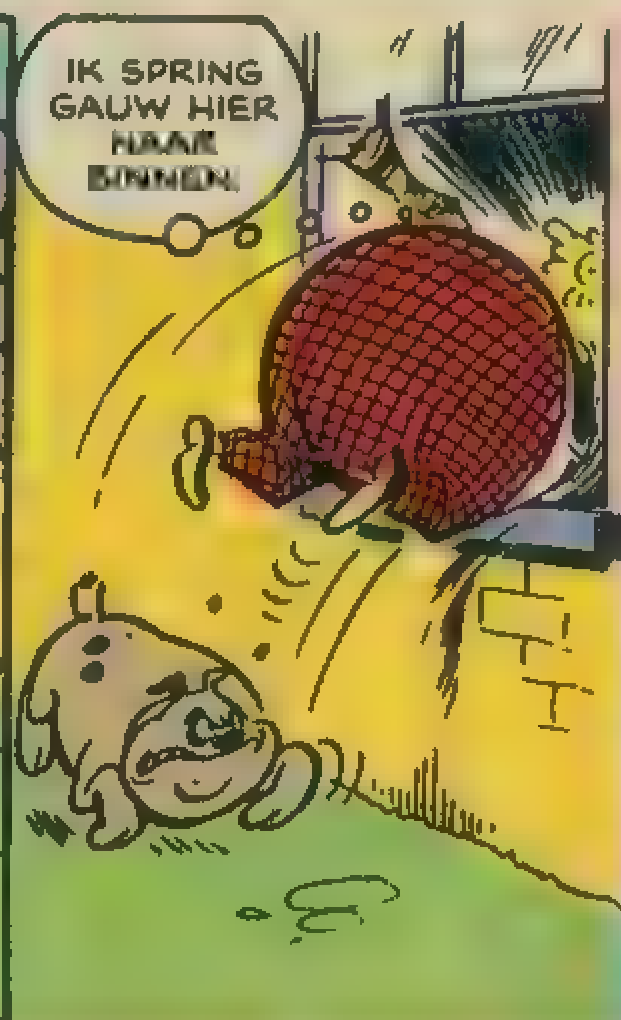

IEDEREEN NAAR BUITEN! DE DIERENTUIN IS GESLOTEN TOTDAT JUMBO GEKALMEERD IS!
DIERENTUIN UITGANG

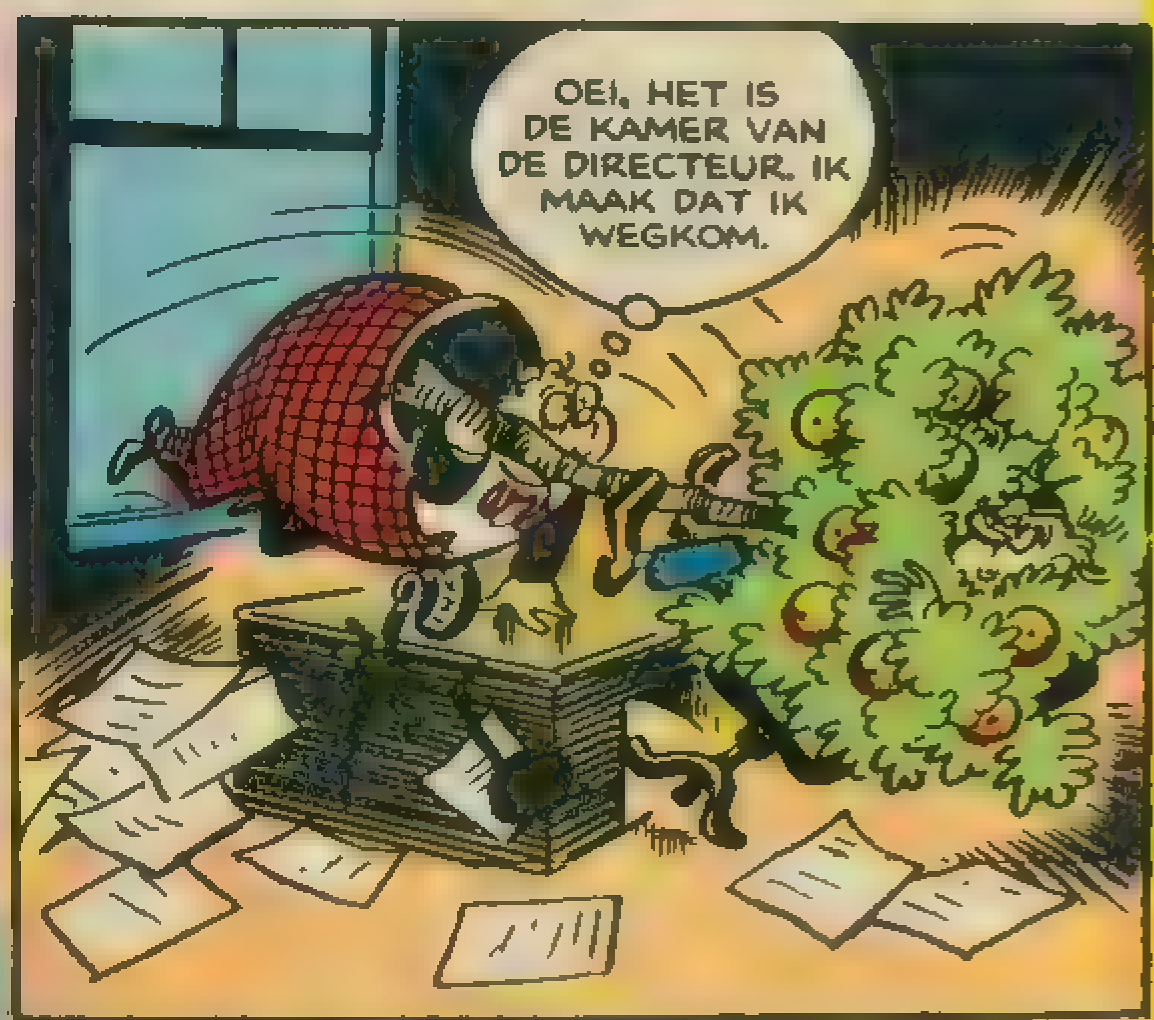

WAT EEN GELUK! NU ZIT IK WEER IN DE BOOMGAARD.
BOOMGA

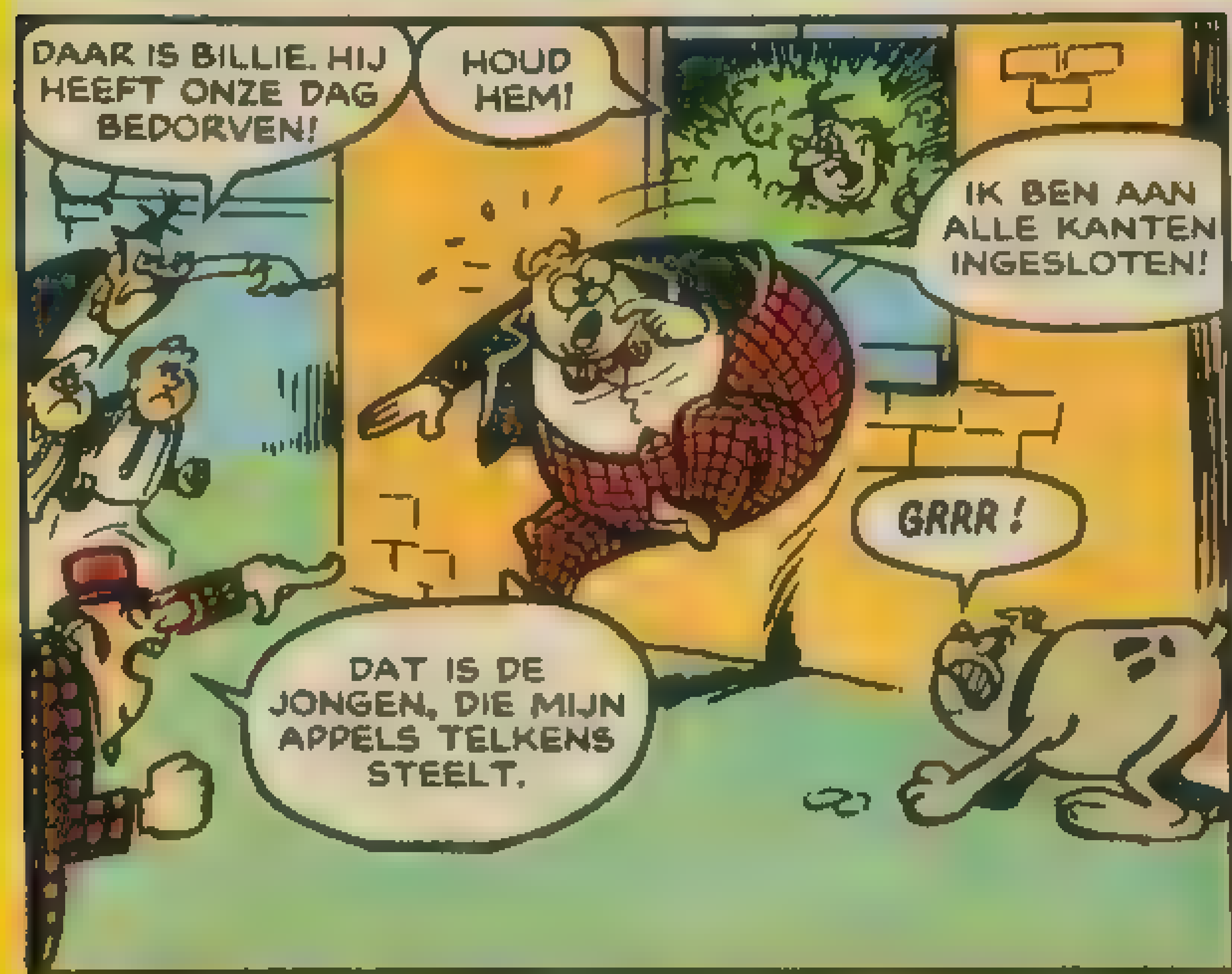

DEZE TAK ZIT VOL APPELS. AI, DAAR KOMT DAT LELIJKE BEEST WEER AAN.
GRR-RR

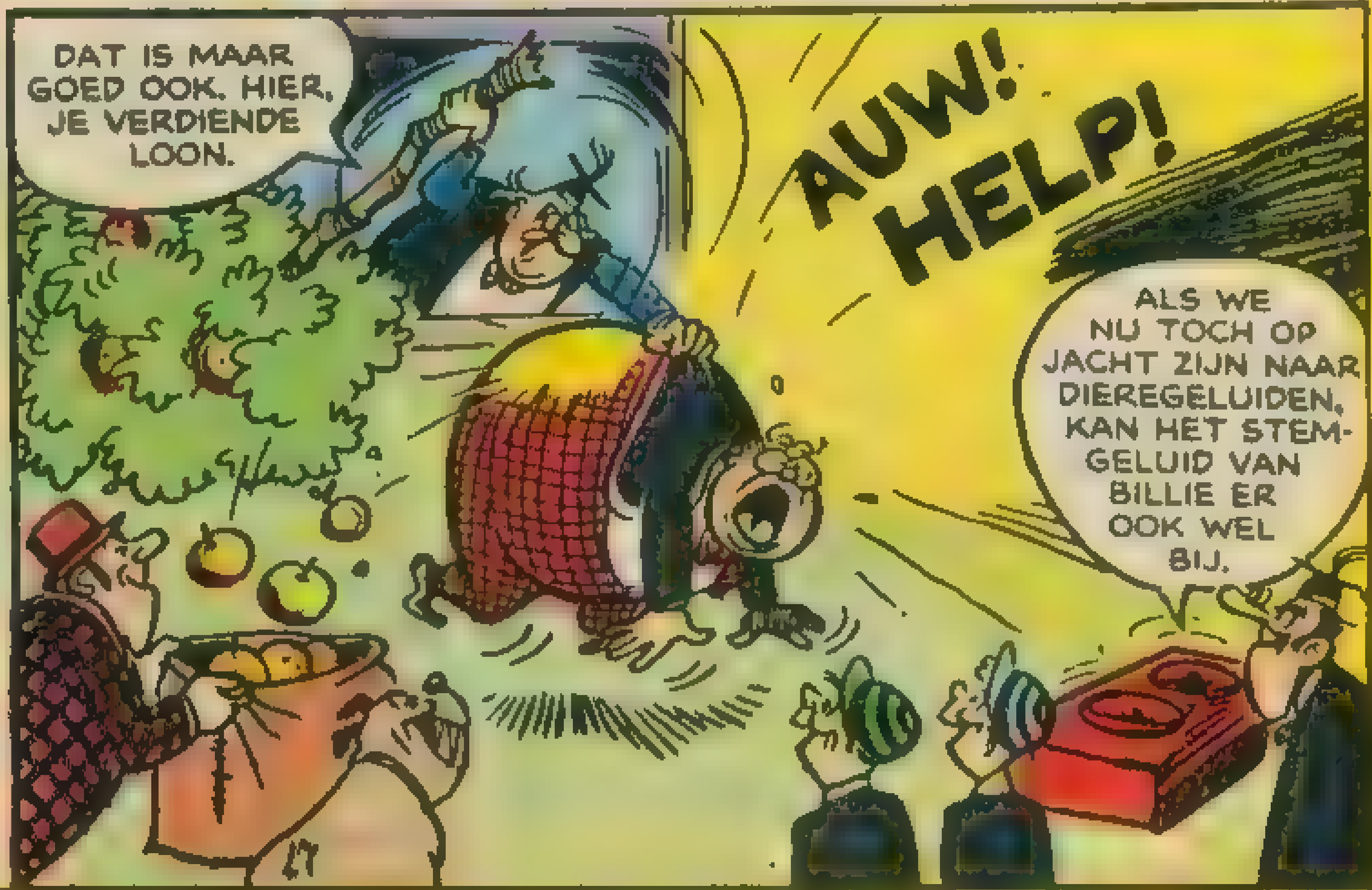

GRR
IK GA MAAR EENS NAAR MIJN KAMER, WERK NAKIJKEN.
DAAR GAAN WE WEER.

MAAR DEZE KEER GA IK NIET DE HOEK OM. IK HEB GEEN ZIN OM NOG EENS TEGEN DE DIRECTEUR AAN TE BOTSEN.

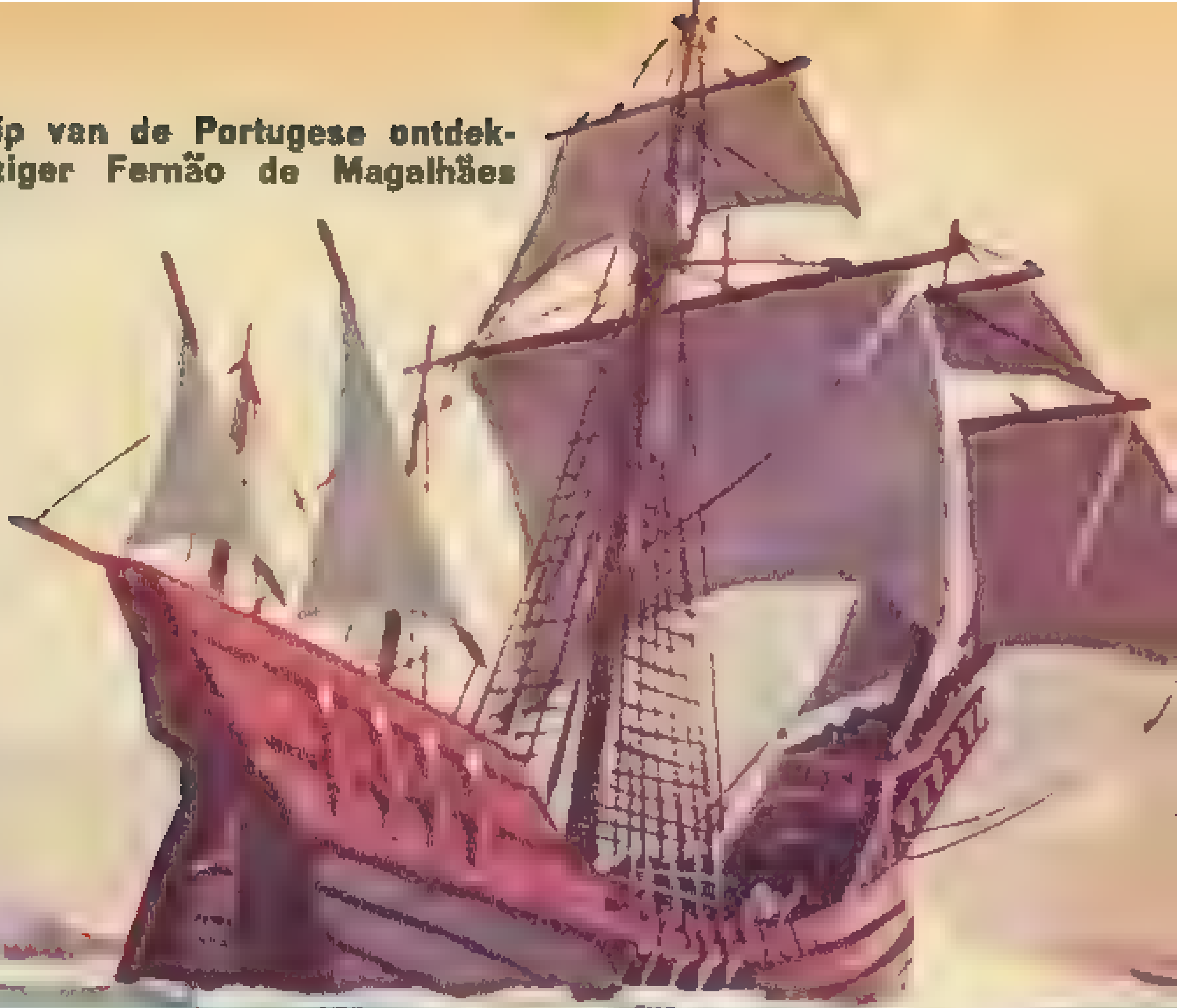

IK SPRING GAUW HIER NAAR BINNEN.

OEI, HET IS DE KAMER VAN DE DIRECTEUR. IK MAAK DAT IK WEGKOM.

DAAR IS BILLIE. HIJ HEEFT ONZE DAG BEDORVEN!
HOUD HEM!
IK BEN AAN ALLE KANTEN INGESLOTEN!
GRRR!
DAT IS DE JONGEN, DIE MIJN APPELS TELKENS STEELT.

DAT IS MAAR GOED OOK. HIER, JE VERDIENDE LOON.
AUW! HELP!
ALS WE NU TOCH OP JACHT ZIJN NAAR DIEREGELUIDEN, KAN HET STEMGELUID VAN BILLIE ER OOK WEL BIJ.

Schepen van alle tijden (2)

Het schip van de Portugese ontdekkingsreiziger Fernão de Magalhães (1518).

Een karveel, een middeleeuws zeilschip, dat tot in de zestiende eeuw in gebruik is gebleven.

Een Hollands schip uit 1627.

De SANTA MARIA van Christoffel Columbus (1492).

Een Hollands fluitschip uit de zeventiende eeuw.

De SOLEIL ROYAL, een zeventiende-eeuwse driedekker met honderdvier kanons aan boord.

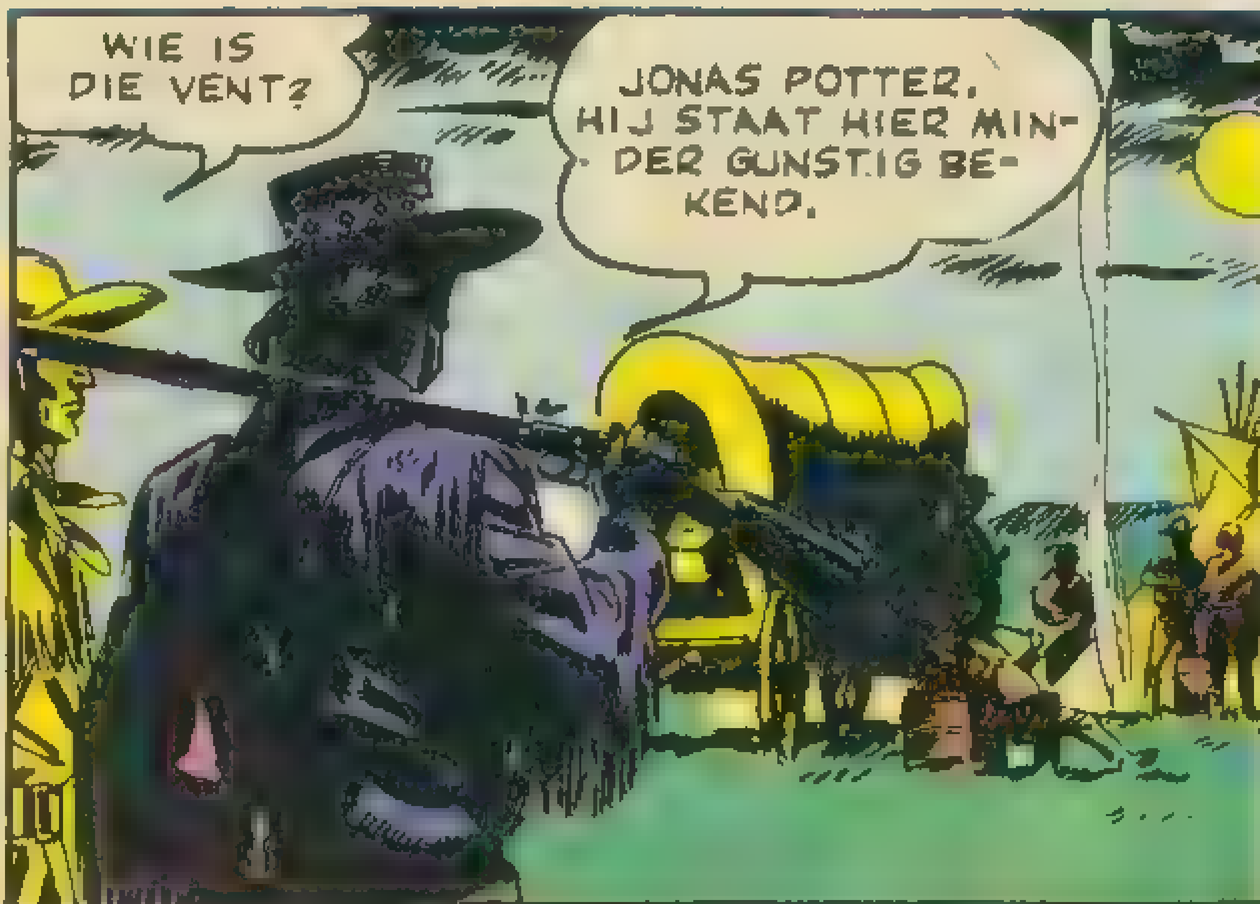

De beruchte CHEBECK van de Barbarijse (Algerijnse) zeerovers (circa 1750).

De jonge tekenaar Brett MacDonald is geëmigreerd naar het nieuwe werelddeel. Na een langdurige expeditie heeft hij zich met Sicaweja, zijn vrouw, en met zijn zoontje als pelshandelaar gevestigd in het gebied van de Indianen.

TUSSEN DE MISSISSIPPI EN DE OHIO LIGT EEN VRUCHTBARE VALLEI. HIERHEEN TREKKEN KOLONISTEN, JAGERS, AVONTURIERS EN HANDELAARS. SOMMIGEN VAN HEN ZIJN GOUDEERLIJK, ANDEREN VAN MINDER ALLOOI.

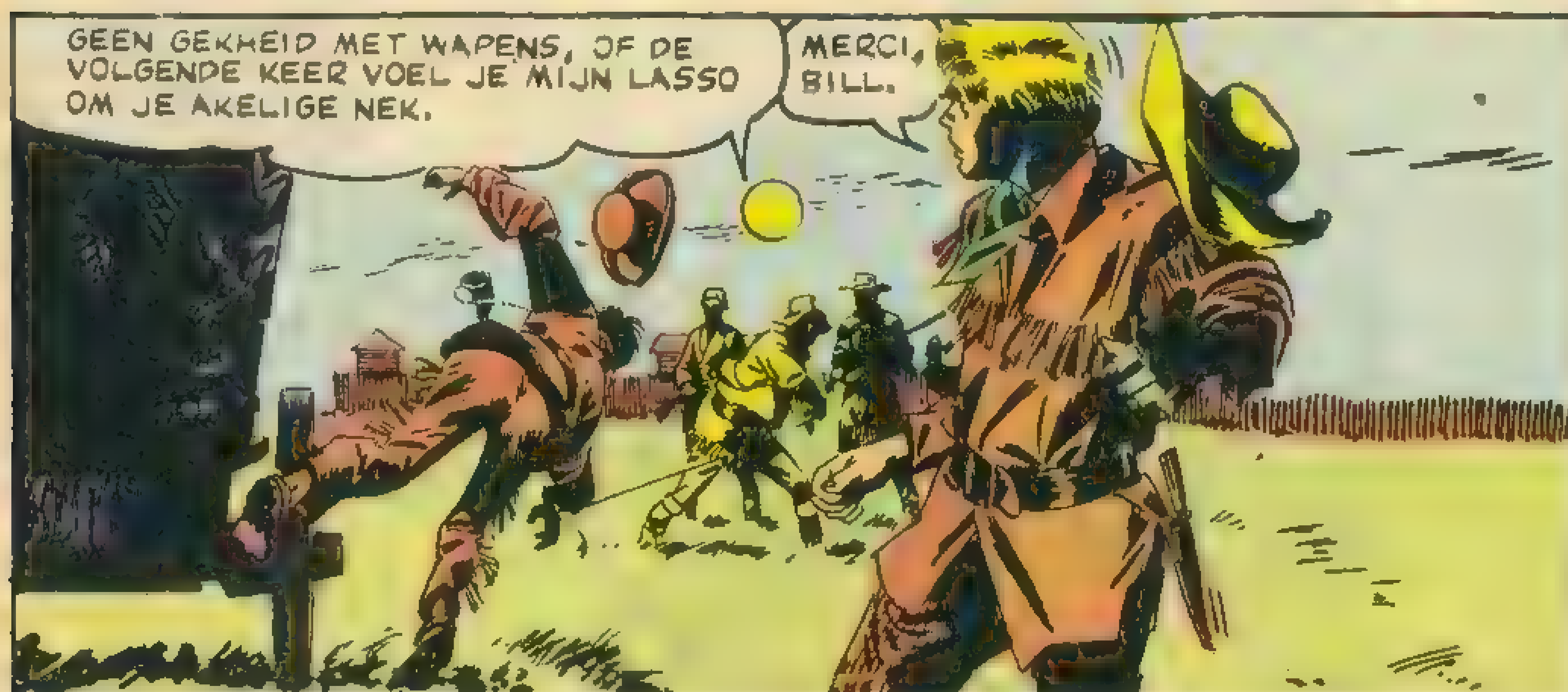

GROTE RIVIER

„Heb je soms een boodschap? Is hier iets voorgevallen?"

KORTE INHOUD: Kamosi uit Boebastis bezoekt in Thebe zijn broer Raneb, die dienst doet bij de schutters van farao Hatsjepsoet. Er zijn diefstallen gepleegd in de graftombe van farao Tothmes en men ziet Raneb voor de dader aan. Hij wordt gearresteerd. Kamosi maakt kennis met Baki en Neferoe. De kinderen besluiten samen te proberen de dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen. Daartoe wordt Kamosi boodschappenjongen in de winkel van de goudsmid Sekmen, waar ook de verdachte Nubiër Wah werkt. Hij is erbij als Sekmen deze Wah naar een zekere Belzar stuurt. De kinderen gaan naar Belzars huis, waar Belzar, Sekmen, Wah plus een onbekende bijeen zijn. Ze ontdekken dat deze mannen bij de diefstallen zijn betrokken. Helaas worden de kinderen betrapt en moeten ze vluchten.

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES
ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

HOOFDSTUK VII

EEN BOODSCHAP

Toen Kamosi de volgende ochtend wakker werd, herinnerde hij zich dat hij had gedroomd. Maar de beelden uit zijn droom waren voor een goed deel vervaagd. Hij draaide zich op zijn rug en probeerde alles in zijn herinnering terug te roepen. Die droom was een boodschap geweest!

Maar hoe Kamosi ook piekerde, de droom was voorbij en hij kon zich beslist niet herinneren wat er allemaal in zijn slaap was gebeurd. Hij wist alleen nog maar dat er iets was dat hij moest doen.

In het bed naast hem lag Baki nog te slapen. Door het smalle raam van de slaapkamer zag hij het roze licht van de opkomende zon aan de oostelijke hemel.

De jongen gaapte en rekte zich uit. Er was geen tijd meer om zich nog even lekker om te draaien. Sekmen had hem bevolen vroeg naar de winkel te komen.

Bovendien liet dat vreemde gevoel dat hem iets te doen stond, hem niet los. Natuurlijk! Kamosi herinnerde zich opeens dat Baki en Neferoe en hijzelf de enigen waren die wisten dat Wah zich had verstopt in het huis van Belzar. En ze waren ook de enigen die wisten dat de bende van plan was nogmaals te gaan roven uit de graftombe.

Kamosi wist wat hem te doen stond. Hij moest naar het paleis gaan en zijn verhaal aan de farao of aan de vizier vertellen. Als koningin Hatsjepsoet op de hoogte was, kon ze soldaten naar het huis van de Babyloniër sturen om Wah en Belzar te ondervragen.

Heel voorzichtig, om zijn vriend niet wakker te maken, stapte Kamosi uit zijn bed en kleedde zich aan. In de keuken was al een van de slavinnen aan het werk. Ze maakte vlug een ontbijt voor Kamosi klaar, dat hij haastig opat.

„Zeg tegen Baki, als hij wakker is, dat ik niet op hem kon wachten om zover met hem mee te lopen," zei hij tegen de slavin. „Maar we zullen elkaar later op de dag wel zien."

Kamosi liep vlug door de nauwe straten en langs de dikke tuinmuren van de huizen der rijken. Tevreden stelde hij vast dat hij al verscheidene straten had leren kennen. Het gelukte hem zelfs deze ochtend de weg naar het paleis te vinden zonder die ook maar één keer aan iemand te vragen.

Toen hij bij het paleis aankwam, zag hij meteen dat er een andere soldaat op wacht stond dan de vorige dag. Hij had deze nooit eerder gezien. Maar hij aarzelde niet om hem aan te spreken. De wacht van de vorige dag was zo aardig en vriendelijk geweest! Hij had hem zelfs de kortste weg gewezen over de paleisgronden. Kamosi was ervan overtuigd dat deze wacht net zo hulpvaardig zou zijn.

„Neemt u me niet kwalijk," zei hij, overtuigd van zijn succes, „maar ik moet naar het paleis toe."

De wacht keek hem met een koele, verwonderde blik aan. „Wát moet je?" vroeg hij op ongelovige toon.

„Ik zou graag toegang willen hebben tot het paleis," herhaalde Kamosi. „Ik heb een dringende boodschap voor de farao."

De soldaat lachte spottend. „Hare majesteit koningin Hatsjepsoet heeft wel iets anders te doen dan naar dringende boodschappen van straatjongens te luisteren."

„Kan ik dan de vizier spreken?"

„Doe niet zo gek, jongen. De vizier heeft het ook veel te druk. Weet je soms niet dat het feest van Amon over twee dagen is? Als je werkelijk een dringende boodschap hebt, zal je toch moeten wachten tot na het feest. Kom maar eens terug over een dag of drie, vier. Misschien dat ik dan van plan ben na te gaan of ze je willen ontvangen."

„Maar het is heel belangrijk," protesteerde Kamosi. „Het gaat over de diefstallen uit de graftombe."

De soldaat lachte weer honend. „Belangrijk voor jou misschien. Maar ik weel wel zeker dat de farao en de vizier heus wel kunnen wachten tot na het feest." Hij keek neer op de jongen. „Het is werkelijk nutteloos om verder nog aan mijn hoofd te zeuren, want ik heb orders niemand toe te laten, met uitzondering van degenen die hier iets te maken hebben. En schiet nu op, jongen, je verveelt me."

De soldaat draaide zich om en liep een paar passen door, alsof Kamosi lucht was geworden. De jongen keek nog even naar hem en liep toen weg. Het zou dom zijn deze man te vragen of hij de paleisgronden over mocht steken. Hij zou toch nee zeggen. Maar als Khonsoe en Sabni bij de westelijke poort waren, zouden die hem vast wel kunnen helpen.

Kamosi rende de straat door en ging de hoek om naar de westelijke poort van het paleis. Hij wist precies wat hij hun zou vertellen. Ook al zouden de vrienden van zijn broer het niet voor elkaar krijgen dat hij ontvangen kon worden op het paleis, dan zouden ze er toch voor kunnen zorgen dat Kamosi's nieuws terechtkwam waar het terecht moest komen.

Maar helaas, ze waren er niet. De man die bij de westelijke poort op wacht stond, was ook al een vreemde. Deze man was vriendelijker dan die aan de hoofdpoort, maar hij kon Kamosi niet verder helpen.

„Khonsoe? Sabni?" herhaalde de wacht in antwoord op de vraag van de jongen. „Zij zijn er niet vandaag. Ze hebben dienst. Ze moeten de farao vergezellen naar Deir-el-Bahri."

„Dus de farao is er niet?" zei Kamosi teleurgesteld. „En de vizier dan? Ik moet werkelijk iemand spreken."

„De vizier is er vandaag ook niet. Ze zijn allemaal vertrokken om de nieuwe tempel van hare majesteit te inspecteren. Die moet helemaal gereed zijn als het feest begint." De soldaat lachte even. „Ik denk dat jij een vreemdeling in Thebe bent, jongeman. Anders zou je toch wel weten dat je hier niets kunt beginnen tot na het feest van Amon. Kom maar terug als het feest voorbij is. Dan zal ik je misschien kunnen helpen."

Kamosi slikte eens en zei toen de wacht gedag. Hij was zo teleurgesteld! Wat moest hij nu weer doen? Langzaam liep hij terug door de straten van Thebe naar de winkel van Sekmen. Hij was veel te laat. De winkel was al open, toen hij er aankwam. Sekmen was woedend en overlaadde de jongen met verwijten, maar ze drongen niet eens goed tot Kamosi door. Hij was te veel in beslag genomen door zijn eigen gedachten.

„Nu al te laat, op je eerste dag!" schreeuwde de winkelier met zijn schorre stem. „Ik begrijp zelf niet dat ik zo'n luie nietsnut nog in mijn zaak wil hebben. Maar dat wil ik ook niet, begrijp je? Ik verzeker je dat ik je niet langer houd dan strikt noodzakelijk is. Maar schiet nu alsjeblieft op. Verknoei niet nog meer tijd. Het feest is overmorgen en we zullen deze amuletten nooit op tijd klaarkrijgen."

Kamosi moest Sekmen helpen met het voltooien van amuletten en scarabeeën met de zinnebeelden van Amon erop.

„Is de winkel open op de dag van het feest van Amon?" vroeg Kamosi.

„Aha, jij denkt dus nu al een vrije dag te krijgen, hè? Nou, zet dat maar uit je hoofd. Nee, de winkel is niet open. Maar wij zullen toch werken. We zullen een kraampje bij de rivier opzetten en daar deze amuletten verkopen aan de mensen die naar het feest gaan." Sekmen keek de jongen met dreigende blik aan. „Dat wil zeggen, we zullen ze verkopen, als jij eindelijk aan het werk gaat, zodat ze op tijd klaar zijn."

Sekmen was de hele ochtend in een slechte bui. Het scheen dat de winkelier over iets piekerde en Kamosi vroeg zich af of hij in angst zat over de roverijen.

Kamosi had plezier in de duidelijke zenuwachtigheid van Sekmen. Hij hoopte vurig dat de man zo angstig zou worden, dat hij in paniek zou raken en dan iets zou ondernemen, waardoor de zaak weer verder aan het rollen werd gebracht.

De ochtend ging voorbij zonder dat er iets gebeurde, de woedeuitbarstingen van Sekmen niet meegerekend. Tegen het middaguur stuurde de winkelier Kamosi naar het eethuisje op de hoek om hun middagmaal te kopen.

De jongen keek met verlangen uit naar een glimp van Baki, die nu uit school moest komen. Maar er was niets te zien. Toen herinnerde Kamosi zich dat Baki niet langs zou komen. Hij hield de hele middag de wacht bij het huis van Belzar.

Zonder een woord te spreken nuttigden Sekmen en Kamosi hun maaltijd en toen gingen ze weer aan het werk met de amuletten en scarabeeën. In de loop van de middag kwam er een klant de winkel binnen. Toen Sekmen de prachtige kleding van de man zag en de dure pruik, stond hij haastig op en liep met een grijns naar voren.

Even later kwam Neferoe binnen. Ze deed net alsof ze Kamosi niet zag. Met een glimlachje liep ze naar een uitstalling van armbanden en deed of ze die bekeek. Kamosi wierp snel een blik op Sekmen. Toen hij zag dat de winkelier nog druk bezig was met zijn klant, ging hij naar Neferoe toe. Hij deed zijn best om de rol van hulpvaardige bediende goed te spelen.

„De eigenaar is op het ogenblik bezig," zei hij zo hard, dat Sekmen hem moest horen. „Maar kan ik u misschien helpen?"

„Ja, ik vind deze armbanden erg mooi," zei Neferoe. Ook zij sprak zo luid, dat het tot Sekmen moest doordringen. „Wilt u ze me eens laten zien?"

Kamosi pakte een paar armbanden en toonde ze aan Neferoe.

„O, laat u me die ook eens zien. Die dáár!" zei Neferoe hardop en toen boog ze zich vlug over naar Kamosi en fluisterde: „Ik kon niet eerder komen, Kamosi. Ik moest van moeder vanmorgen drie uur lang mijn lessen maken."

Hoewel Neferoe niet naar een gewone school ging zoals Baki, moest ze toch leren. Scholen waren voor jongens. Maar Kamosi wist dat de dochters uit de rijke gezinnen iedere dag thuis onderricht kregen in lezen, schrijven en rekenen.

„Dit is inderdaad een zeer mooie armband," zei Kamosi hardop.

„Ja, hij is beeldig," antwoordde Neferoe. „Mag ik hem even omdoen?"

Toen Kamosi de armband vastmaakte om haar smalle pols, fluisterde ze: „Heb je soms een boodschap? Is hier iets voorgevallen?" Zonder iets te zeggen schudde Kamosi zijn hoofd.

„Nou, dan ga ik maar gauw naar Baki om te zien of daar iets is gebeurd," fluisterde Neferoe. Hardop ging ze verder: „Ja, deze armband vind ik prachtig. Maar ik kan hem op het ogenblik niet kopen. Denkt u dat het goed is als ik later terugkom?"

„Natuurlijk," antwoordde Kamosi. Hij keek vlug over zijn schouder en zag dat Sekmen nu klaar was met zijn klant. Buigend bracht hij de man naar de uitgang. Nog een ogenblikje en dan zou hij bij hen zijn.

Neferoe zag dit ook. „Ik dank u," zei ze, „ik kom dus terug." Vriendelijk lachend verliet ze de winkel.

„Wie was dat meisje?" De lelijke, schorre stem schreeuwde precies in Kamosi's oor.

Kamosi draaide zich verschrikt om

en zag dat Sekmen achter hem stond en Neferoe nakeek. De jongen haalde met een dom gezicht zijn schouders op. „Nou, een gewone klant," antwoordde hij. „Ze wilde een armband kopen, maar ze had niet voldoende geld bij zich. Ze zei dat ze nog terug zou komen."

Sekmen knikte. Dit antwoord scheen hem te bevredigen. Hij en Kamosi gingen weer aan het werk. Maar de winkelier was er met zijn aandacht niet helemaal bij. Hij trok verscheidene keren zijn gezicht in zorgelijke rimpels en toen Kamosi een keer opkeek, zag hij dat Sekmen naar hem staarde.

„Vertelde jij me niet dat je niet kunt lezen?" vroeg de winkelier.

Kamosi keek hem onnozel aan. Dat had hij helemaal niet gezegd, maar Sekmen had verondersteld dat hij een jongen van de straat was zonder enige opvoeding, en daar had hij het maar bij gelaten.

Sekmen fronste weer zijn voorhoofd. Opeens stond hij op en ging naar een tafel in de hoek van de winkel. Daar nam hij een schrijfblad, gemaakt van cypergras, en zijn schrijfrietje, waaraan hij eerst een goede punt maakte. Hij doopte het rietje in de verfstof en begon te schrijven. Toen Kamosi dit zag, begon zijn hart onstuimig te kloppen. Sekmen was bezig een boodschap aan iemand te schrijven!

Sekmen beëindigde zijn boodschap en beduidde Kamosi bij hem te komen. Kamosi stond snel op en haastte zich naar zijn baas. Hij deed zijn uiterste best zijn opwinding te onderdrukken.

„Ik wil dat je deze boodschap naar een man brengt, die Belzar heet," zei Sekmen en hij gaf Kamosi het schrijfblad. „Hij woont in het laatste huis op de hoek van de Straat der palmen, precies bij de rivier. Denk erom dat je de boodschap aan hem persoonlijk afgeeft en aan niemand anders." De winkelier keek Kamosi streng aan. „En denk erom dat je onmiddellijk hier terugkeert met zijn antwoord. Blijf niet op straat rondhangen."

Kamosi knikte. Hij durfde gewoon niet te praten. Toen hij zich uit de zaak haastte met het schrijfblad stevig in zijn handen, kon hij nog niet geloven dat hij zo'n geluk had gehad. Die Sekmen, die zond me daar een boodschap aan Belzar de Babyloniër en Belzar moest een boodschap mee teruggeven. En hij, Kamosi, was uitgezocht als boodschapper!

De jongen liep snel de straat uit en de hoek om. Zodra hij uit het gezicht was van de winkel, sloop hij een gangetje in en met kloppend hart keek hij naar de boodschap in zijn hand. Het was in hiëratisch schrift geschreven. Opgewonden las Kamosi: „Na wat er gisteravond is gebeurd, is het wel duidelijk dat jouw huis wordt bewaakt. Het is echt niet langer veilig om er de koopwaar te bewaren. Zeg tegen Wah dat hij ze vanavond na het invallen van de duisternis naar mijn zaak brengt. Dan kunnen we er ons op de een of andere manier van ontdoen."

Ha, nu ging het goed, dacht Kamosi. Sekmen raakte in paniek. Hij was doodsbang geworden nu hij wist dat ze bespied waren tijdens hun bijeenkomst van de vorige avond bij Belzar thuis.

Toen hij zich verder haastte naar de Straat van de palmen, begon Kamosi opeens te lachen. Hij zou het gezicht van Sekmen weleens willen zien als hij zou weten dat hij, Kamosi, een van de drie kinderen uit de tuin was. Eigenlijk was het nog niet eens zo slecht dat Neferoe had moeten niezen, bepeinsde hij. Het had in elk geval tot gevolg gehad dat de roversbende zijn plannen moest wijzigen.

De „koopwaar", waarover in de boodschap werd gesproken, kon natuurlijk niets anders zijn dan de gestolen schatten uit de graftombe van farao Tothmes. En nu zouden die schatten al gauw in de winkel van Sekmen zijn! De ogen van Kamosi gingen schitteren toen hij bedacht wat er dan allemaal zou kunnen gebeuren.

Nu sloeg Kamosi de Straat van de palmen in. Toen hij het huis van de Babyloniër op de hoek naderde, zag hij een meisje en een jongen samen aan de oever van de Nijl zitten. Het waren Baki en Neferoe.

Zijn vriend en vriendinnetje keken hem vragend aan, toen hij hen passeerde, maar hij liet uit niets blijken dat hij hen kende. Zonder te stoppen liep Kamosi hen voorbij, maar in het langsgaan zei hij zacht vanuit zijn mondhoek: „Wacht op me aan het eind van de straat. Ik moet jullie dadelijk iets vertellen."

Baki kneep snel zijn ene oog dicht, ten teken dat hij het had verstaan en Neferoes gezicht vertoonde een flauw glimlachje. Zonder verder op of om te kijken liep Kamosi door naar het huis van Belzar. Hij ging door de poort en over het tuinpad naar de trap die naar de veranda leidde. Hij klopte op de geschilderde houten deur. Even later werd de deur geopend door een slaaf, die de jongen vragend aankeek.

„Ik heb een boodschap voor Belzar," zei Kamosi. „Het is erg belangrijk."

De slaaf ging weg en liet de jongen op de veranda staan. Kamosi zag hem een van de kamers binnenstappen. Even later kwam Belzar naar de deur.

„Wel, wat is er?" vroeg de Babyloniër met zijn zalvende stem. Hij had een sterk buitenlands accent. „Schiet alsjeblieft een beetje op, want ik heb niet de hele dag de tijd."

„Ik heb een boodschap voor u van Sekmen." Kamosi overhandigde het schrijfblad.

„Hee, jongen, spreek niet zo hard. Vind je het nodig dat heel Thebe je hoort?" Belzar wierp een snelle, angstige blik naar buiten. Maar het was stil op straat. Geen mens kon Kamosi's woorden hebben gehoord.

Vlug las Belzar de boodschap. Hij beet op zijn lip en fronste zijn wenkbrauwen. „Wacht hier maar even," zei hij en hij ging weer naar binnen.

Toen Kamosi stond te wachten op de veranda, kon hij flarden van een gefluisterd gesprek opvangen, dat ergens in het huis werd gehouden. Belzar scheen Wah over de boodschap in te lichten. Kamosi hoorde Wah zeggen: „Niks hoor, dat doe ik niet. Het is voor mij veel te riskant om de straat op te gaan op het ogenblik!"

Belzar zei daarop weer iets, dat Kamosi niet kon verstaan, hoe goed hij ook zijn best deed. Het gefluister ging nog enige tijd door. Af en toe ving de jongen een woord op. Maar die enkele woorden waren precies voldoende om de draad van het gesprek te kunnen volgen. Belzar probeerde Wah ervan te doordringen dat het ongevaarlijk was, dat hem beslist niets zou gebeuren.

Eindelijk kwam Belzar terug met een klein schrijfblad in zijn mollige hand. „Hier," zei hij tegen Kamosi, terwijl hij de jongen de boodschap in zijn hand duwde. „Neem dit maar mee terug naar de winkel."

Kamosi pakte de boodschap aan en haastte zich de trap af. Hij liep vlug door de tuin naar de poort. Zodra hij achter de tuinmuur was en uit het gezicht van het huis, keek hij naar de boodschap in zijn hand.

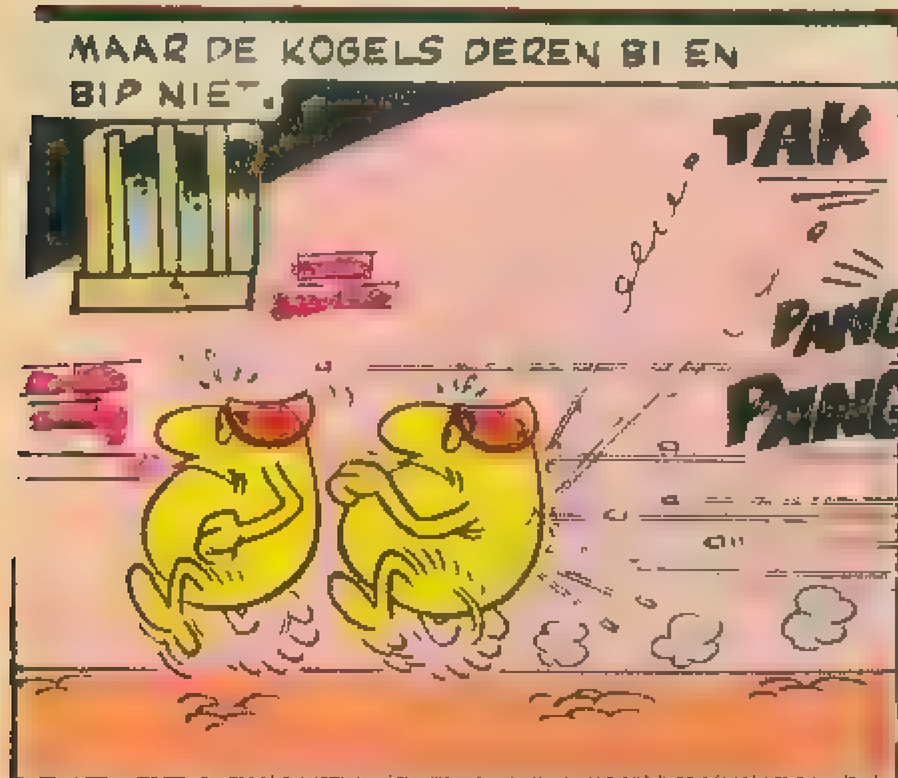
Hij las: „Zal koopwaar vanavond afleveren. Twee uur na zonsondergang."

„Ik heb een boodschap voor u van Sekmen."

Bi-Bip tegen Johnny Vee-Vee

door Jean-Pol

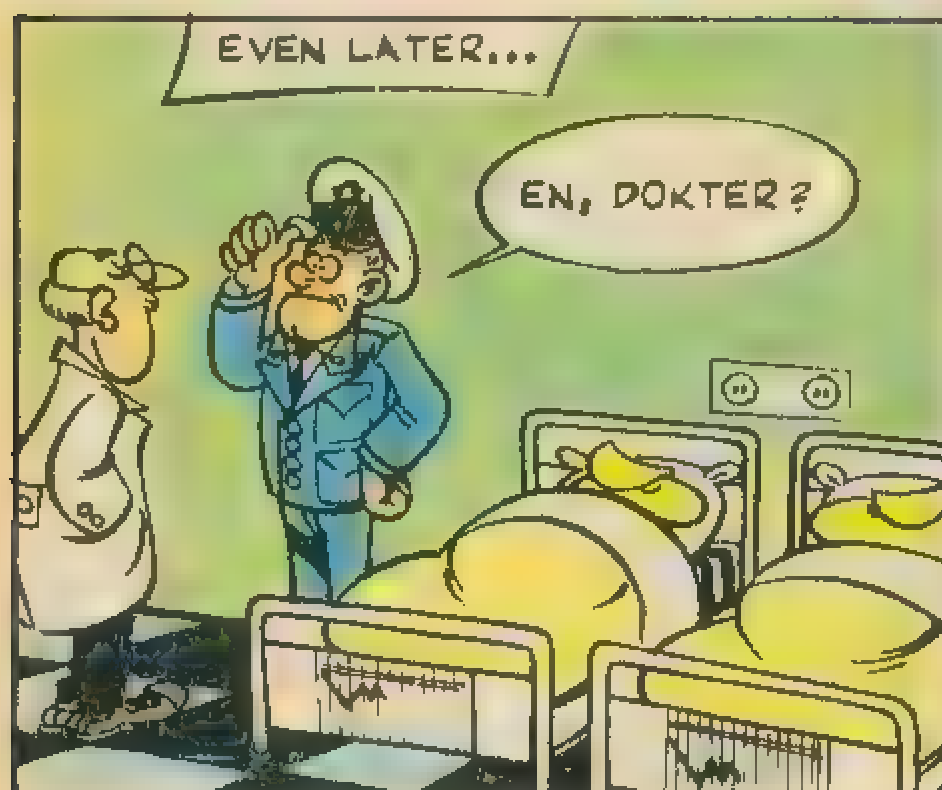

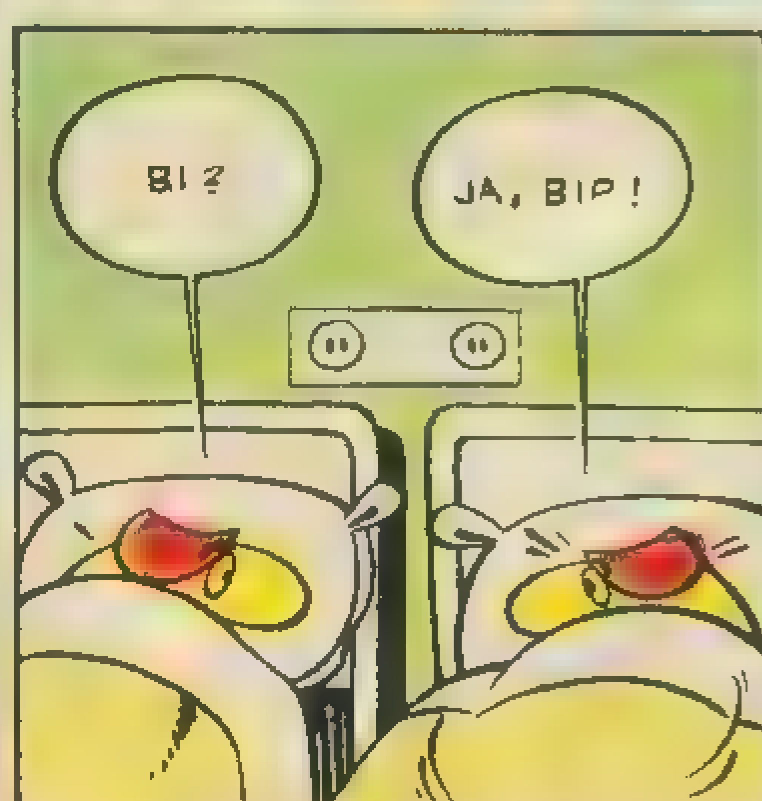

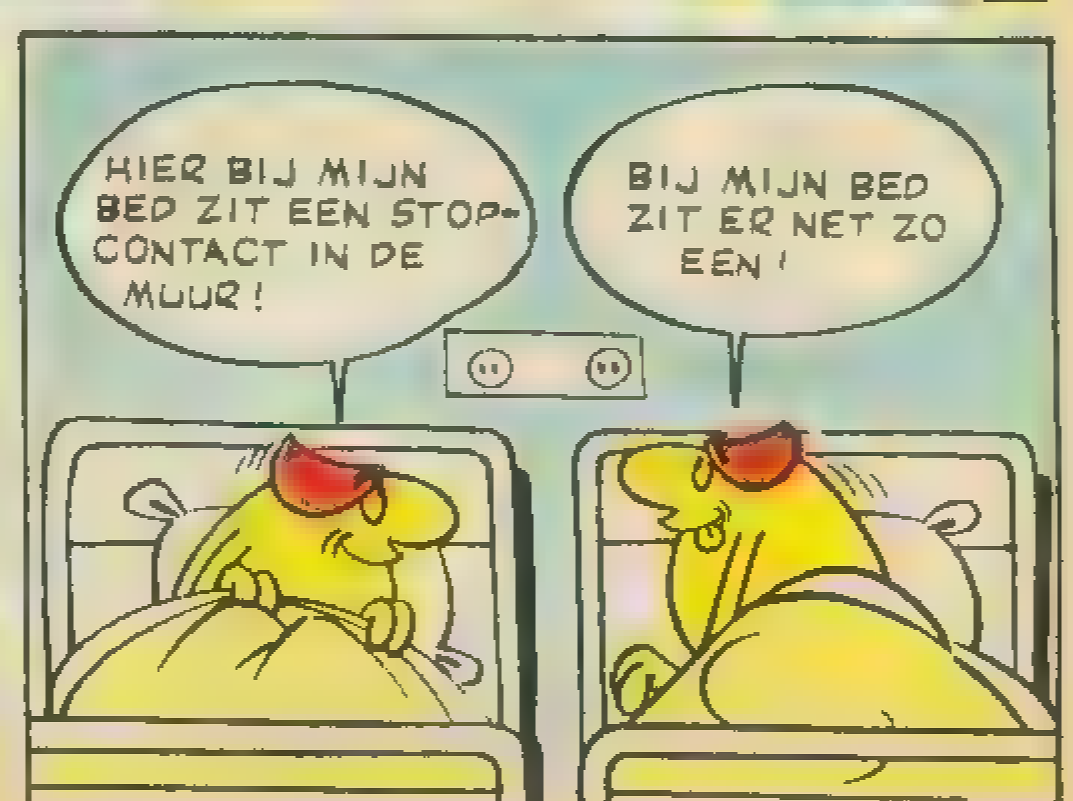

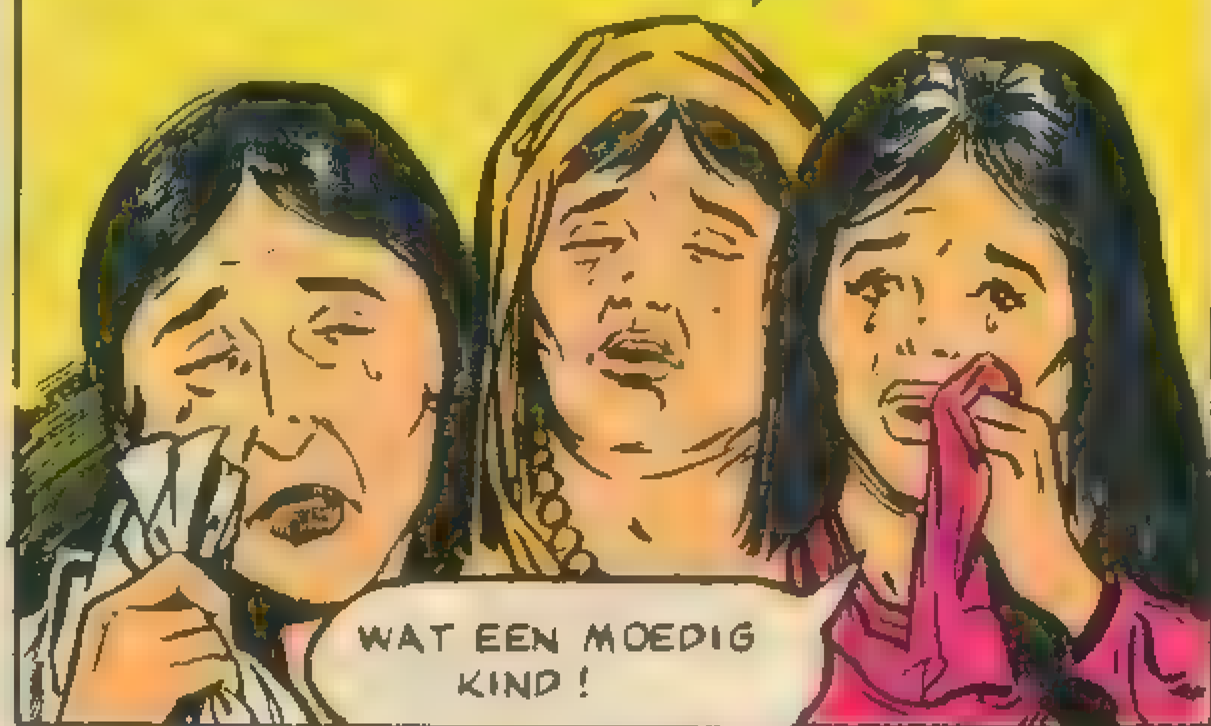

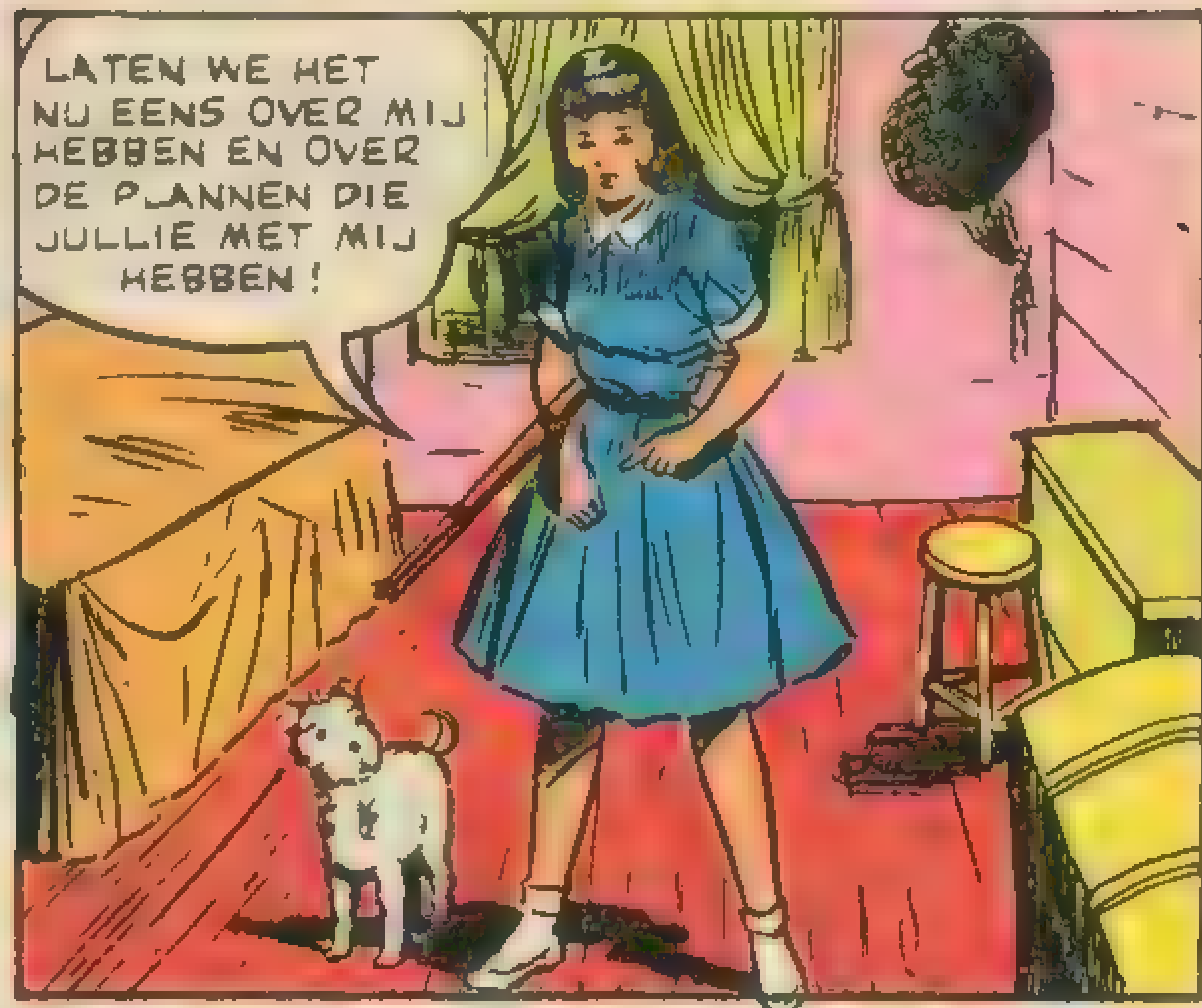

DE AVONTUREN VAN SUSAN

SUSAN WORDT GEVANGENGEHOUDEN DOOR EEN GROEP ZIGEUNERS. ZE WEET ECHTER EEN GEWEER TE BEMACHTIGEN EN HOUDT HEN DAARMEE IN BEDWANG. TIJDENS EEN HEVIG ONWEER VERTELT SUSAN DE ZIGEUNERS EEN VERHAAL.

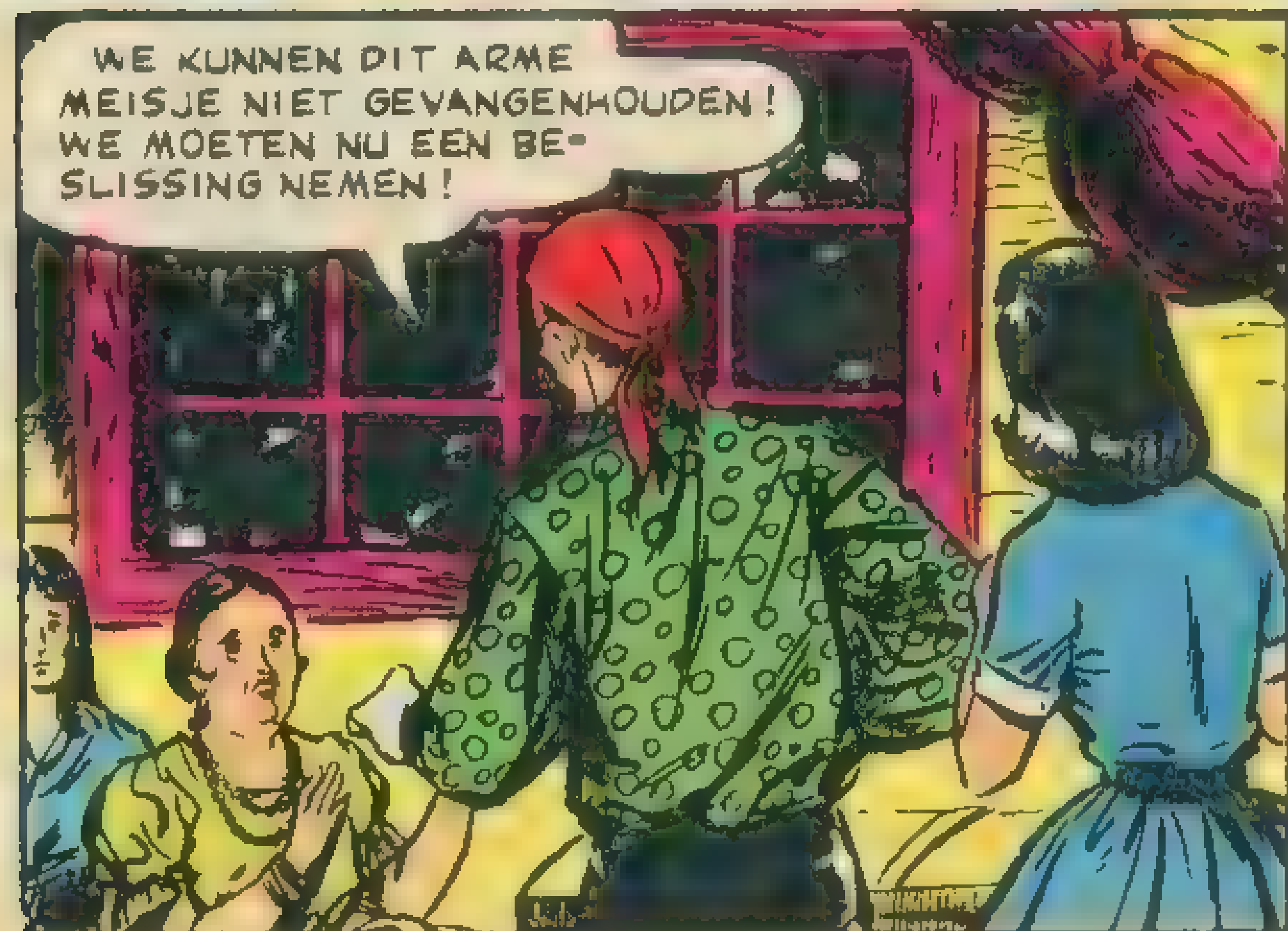

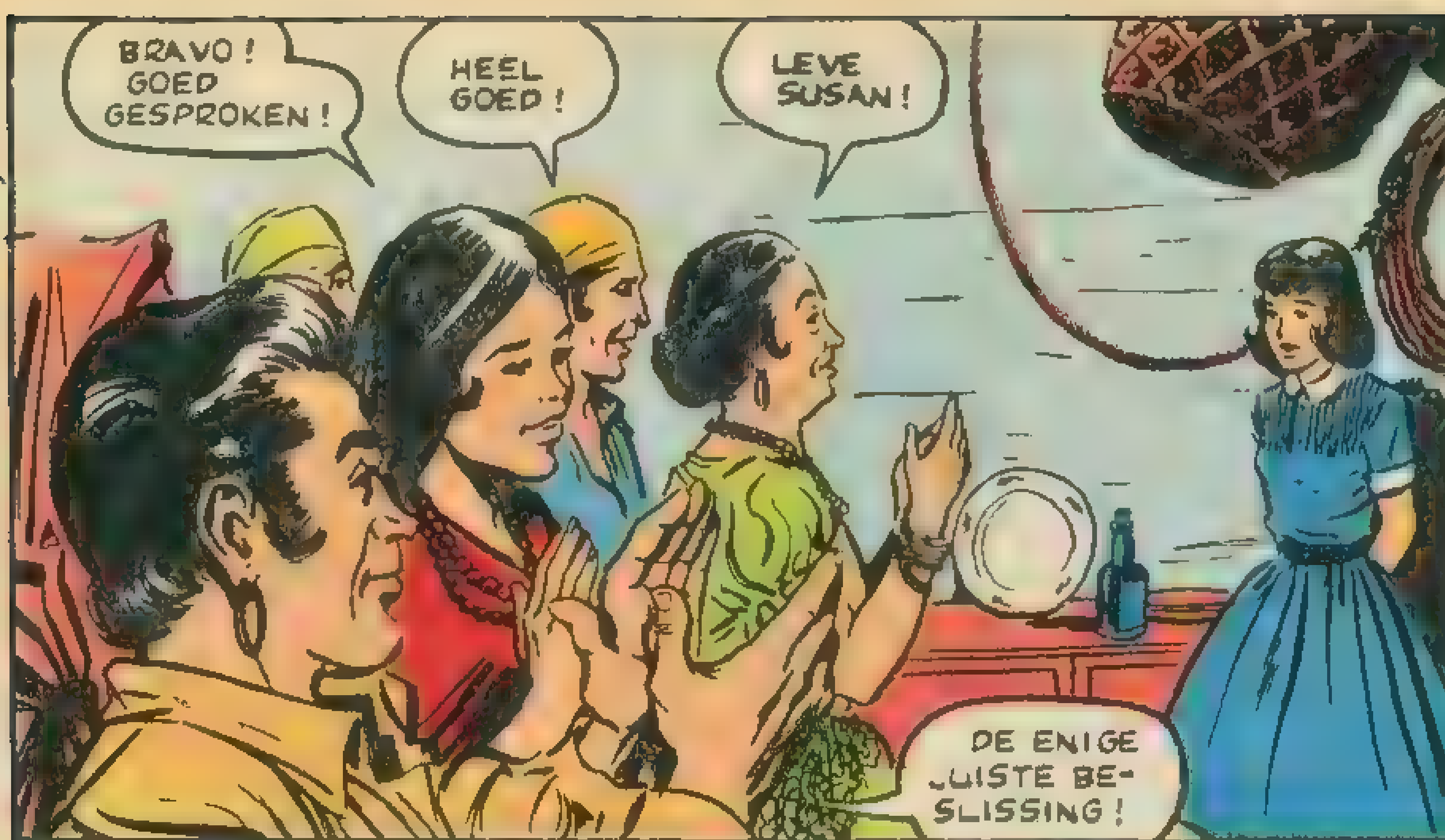

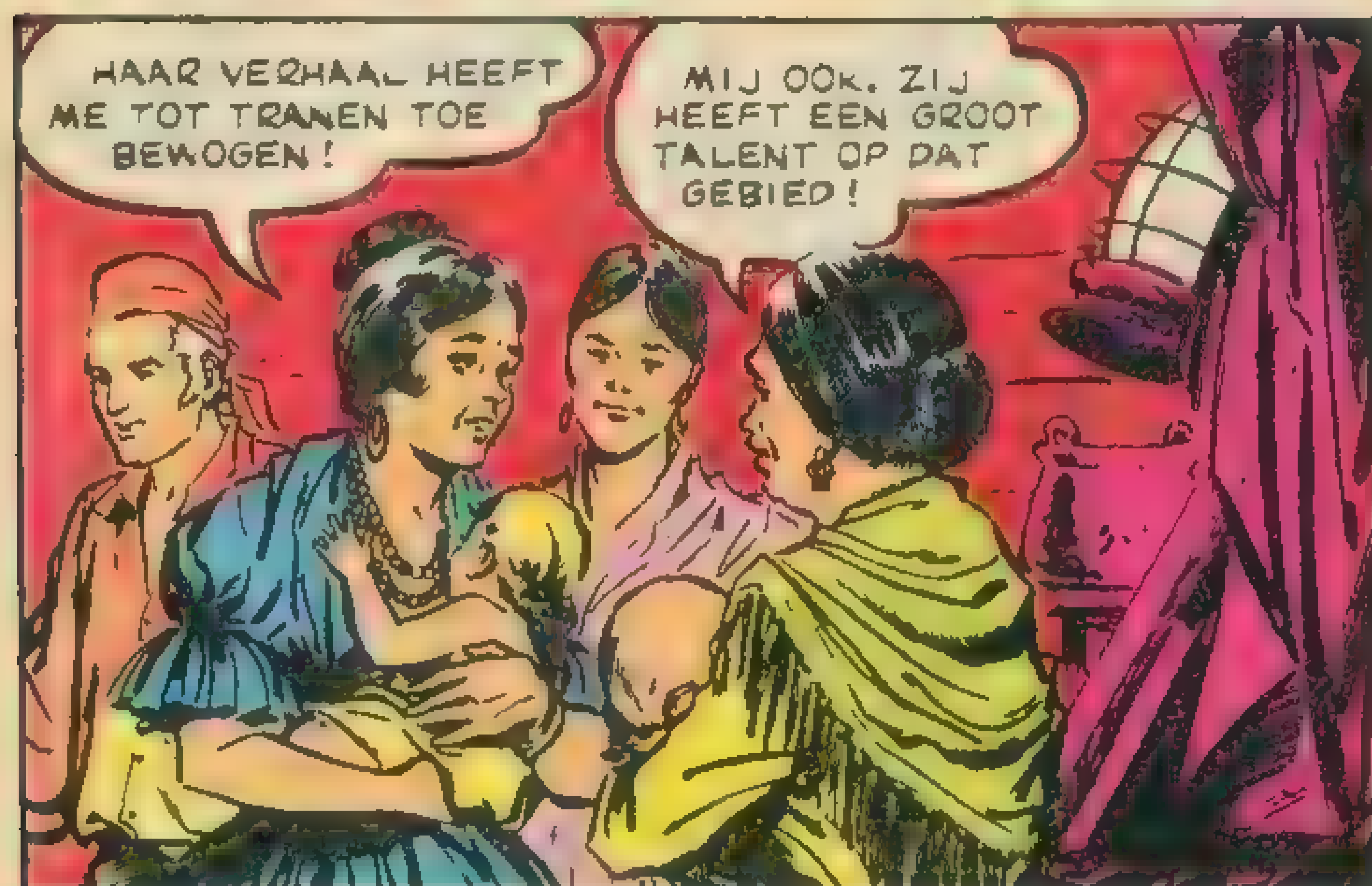

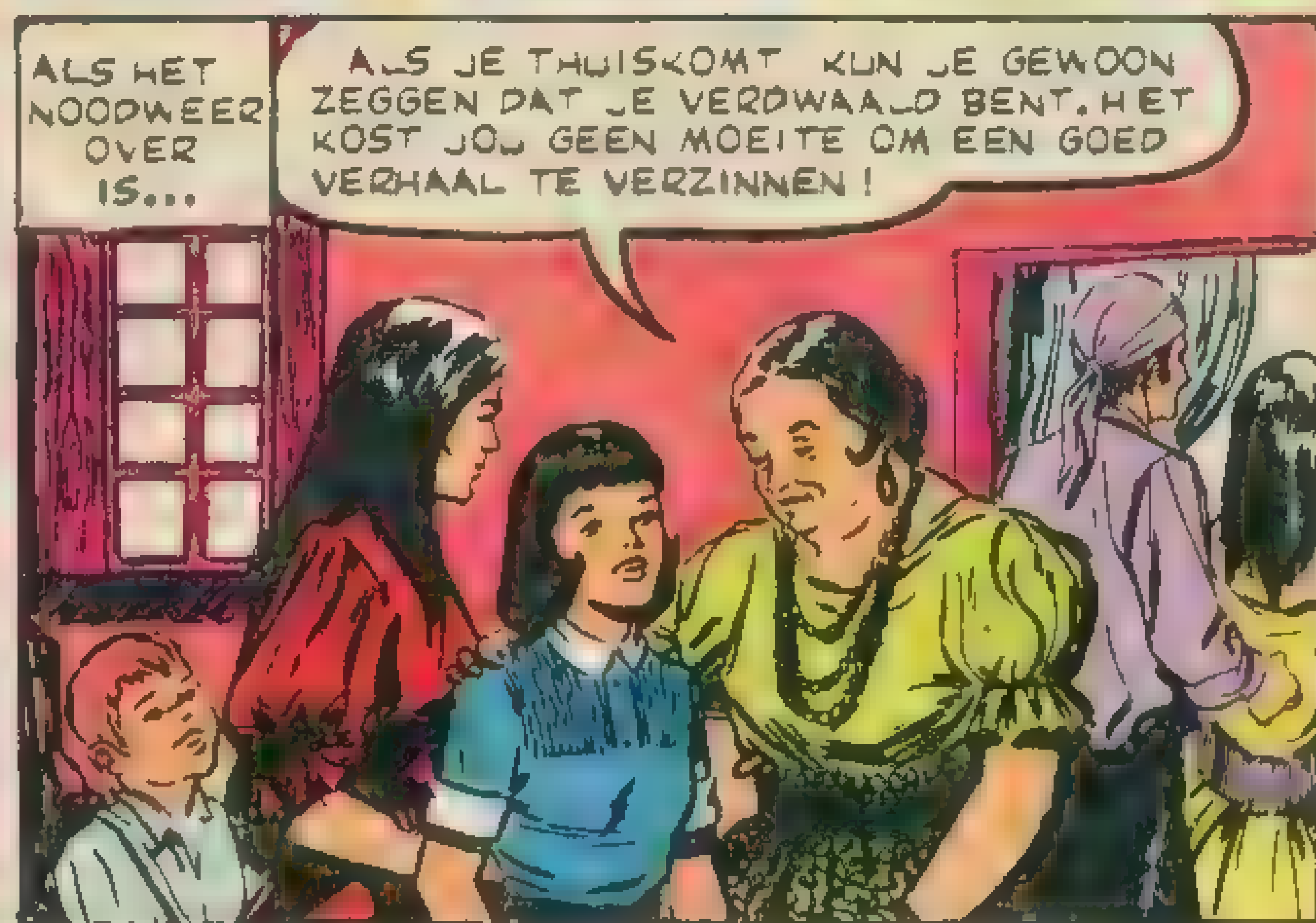

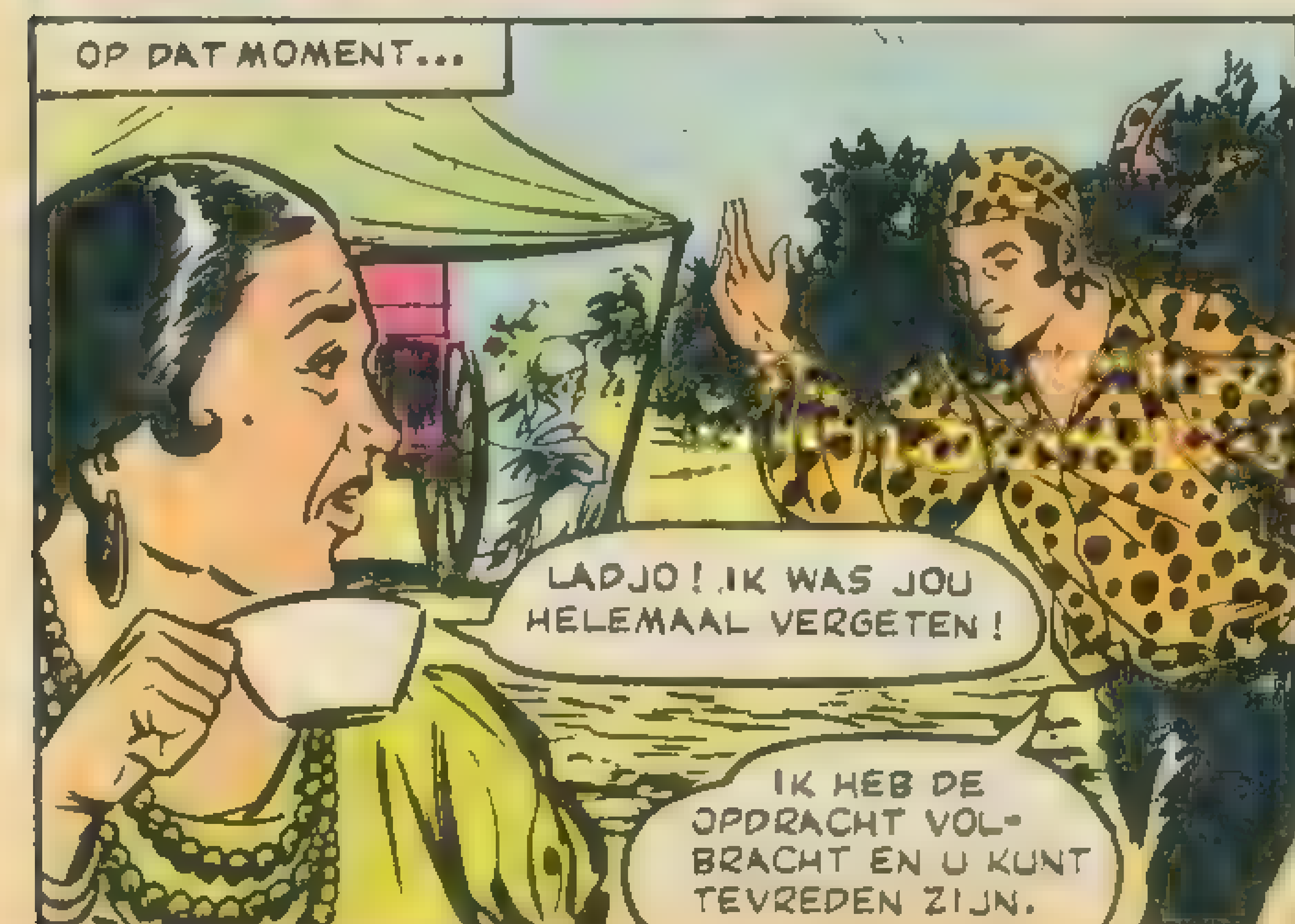

BRAVO! GOED GESPROKEN!
HEEL GOED!
LEVE SUSAN!
DE ENIGE JUISTE BESLISSING!

JE KUNT ONGEHINDERD VERTREKKEN, SUSAN. SAMEN MET JE PAARD. IK WENS JE GELUK EN EEN GOEDE REIS.
DANK U WEL!

HAAR VERHAAL HEEFT ME TOT TRANEN TOE BEWOGEN!
MIJ OOK. ZIJ HEEFT EEN GROOT TALENT OP DAT GEBIED!

ALS HET NOODWEER OVER IS...
ALS JE THUISKOMT KUN JE GEWOON ZEGGEN DAT JE VERDWAALD BENT. HET KOST JOU GEEN MOEITE OM EEN GOED VERHAAL TE VERZINNEN!

WE GAAN WEER NAAR HUIS, RAYO. IK HOOP NU MAAR DAT DE GRAVIN GOEDVINDT DAT JE BIJ ME BLIJFT!

OP DAT MOMENT...
LADJO! IK WAS JOU HELEMAAL VERGETEN!
IK HEB DE OPDRACHT VOLBRACHT EN U KUNT TEVREDEN ZIJN.

DE GRAVIN HEEFT ME EEN BOEL GELD GEGEVEN. IN RUIL DAARVOOR MOETEN WIJ HET MEISJE LATEN VERDWIJNEN.
NEE! DAT IS NIET MOGELIJK!
WAT GAAT ER NU MET SUSAN GEBEUREN?

WITKRAAGIJSVOGEL
Van Rode Zee tot Samoa

GEKRAAGDE IJSVOGEL
Maleisië

BANDIJSVOGEL
Verenigde Staten

IJSVOGELS

Op deze pagina staan enkele van de meer dan honderd soorten ijsvogels die over de hele wereld voorkomen afgebeeld. IJsvogels hebben zo goed als niets met ijs te maken, want ze komen alleen in de tropen en gematigde streken voor. Een deel van de ijsvogelsoorten leeft van vis en graaft zijn hol, waarin hij zijn nest bouwt, bijna altijd in de buurt van water uit in een steile walkant. Zo'n hol kan een tunnel van wel drie meter lang zijn. De zogenaamde bosijsvogels leven van insekten, kikkers, hagedissen en zelfs krabben. Zij bouwen hun nest in een holle kalebas of een holle boom.

AMAZONESTOOTVISSER
Midden-Amerika

IJSVOGEL
Europa en Azië

GRIJSKOPIJSVOGEL
Afrika

INDISCHE DRIETEENIJSVOGEL
Van India tot Filippijnen

WITKEELIJSVOGEL
Van Turkije tot Formosa

BOSIJSVOGEL
Nieuw-Guinea

DE MAN VAN STAAL

OP EEN EILAND IN DE STILLE ZUIDZEE ZIJN TED, KEN EN ARCHIE OP ZOEK NAAR DE KRISTALLEN LUIPAARD. ONMETELIJKE SCHATTEN LIGGEN DAAR TE WACHTEN. ZE WORDEN OP DE HIELEN GEZETEN DOOR TWEE SCHURKEN, DIE VOOR NIETS TERUGDEINZEN EN GEHOLPEN WORDEN DOOR NET ZO'N ROBOT ALS ARCHIE, DIE GUS HEET.

WE MOETEN HIER DE RIVIER OVERSTEKEN. AAN DE OVERKANT LIGGEN DE LUIPAARDHEUVELS. DAAR ERGENS MOET HET ZIJN.

NOU, VOORUIT DAN. AAN HET WERK, ARCHIE.

MAAR RILLER EN SNELL HEBBEN NIET STIL GEZETEN.

INTUSSEN HEBBEN TED EN KEN EEN SMALLE ROTSBRUG BEREIKT.

ER STIJGEN STOOMWOLKEN OP.

MAAR VLAK ACHTER HEN KOMEN RILLER EN SNELL AL AAN MET GUS.

GUS

ONZE VIJANDEN ZULLEN SPOEDIG WETEN, DAT KRISTALLEN LUIPAARD DOOD BRENGT.

GA JIJ MAAR VOOROP, GUS. DOE ALSJEBLIEFT VOORZICHTIG.

ALS ONZE VRIENDEN BIJNA DE OVERKANT BEREIKT HEBBEN, BREEKT DE ZON DOOR.

DE KRISTALLEN LUIPAARD! MAAR... MAAR DAT IS NIET TE GELOVEN! WAT EEN SCHITTERING!

DUS DAT IS HEM!

TED EN KEN WORDEN VERBLIND.

IK ZIE NIETS MEER.

WAT DOE JE NOU, KEN? ARCHIE, ZET JE SCHRAP!

ARCHIES GEWICHT HOUDT HEN IN EVENWICHT.

HOU GOED VAST!

HAAL ONS KALM OP. ALS DE LIJN BREEKT...

HET VULKANISCHE MEER BENEDEN IS EEN KOKENDE MODDERPOEL.

JE HEBT GELIJK, GUS. DE KRISTALLEN LUIPAARD BRENGT DE DOOD. DE GLANS ERVAN WERKT VERBLINDEND EN ÉÉN MISSTAP IS GENOEG.

GUS RAAPT EEN ROTSBLOK OP...

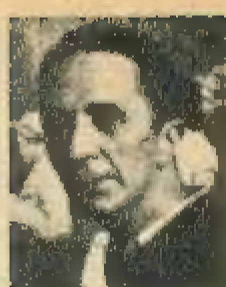
DIT IS DE KANS VOOR GUS. WE MAKEN ER EEN EIND AAN.

GUS

JE MAG ZE NIET MISSEN, GUS!

ARCHIE WORDT GETROFFEN DOOR HET ROTSBLOK EN RAAKT UIT ZIJN EVENWICHT.

ARCHIE VALT! HET IS MET ONS GEDAAN, KEN!

Norman Rockwell

Jon Whitcomb

Austin Briggs

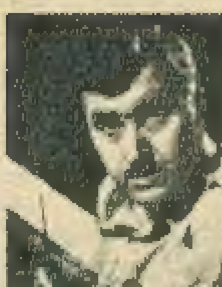

Fletcher Martin

Dong Kingman

Virgil Partch

Ben Shahn

Al Parker

Robert Fawcett

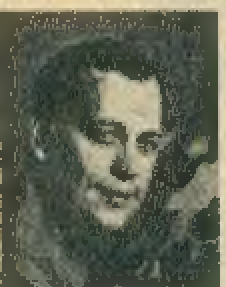

Syd Solomon

Fred Ludekens

Arnold Blanch

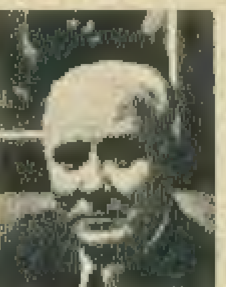

Doris Lee

Joseph Hirsch

Steven Dohanos

Ben Stahl

Will Barnet

Adolf Dehn

Harold Von Schmidt

George Giusti

Peter Helck

Nieuwe teken- en schildercursus voor talentvolle jonge mensen

Nu kunnen jonge mensen met aanleg voor tekenen thuis een opmerkelijke cursus volgen, die is samengesteld door een groep beroemde illustratoren, schilders en cartoon-tekenaars.

Zij zoeken jonge mensen tussen de 12 en 18 jaar met aanleg voor tekenen. Om deze jongens en meisjes te vinden hebben ze een kosteloze Talent-Test samengesteld, die je thuis kunt maken.

Als uit deze test blijkt dat je aanleg hebt, willen zij je graag helpen om die te ontwikkelen. Je kunt dit thuis doen, zonder dat je huiswerk erdoor in het gedrang komt.

Succesvolle instructie-methode

Deze beroemde kunstenaars hebben hun gezamenlijke kennis neergelegd in een serie lessen en teken-opdrachten. Bij het woord 'lessen' hoef je niet aan school te denken, want doordat je per post studeert heb je helemaal niet het idee dat je op school zit.

Famous Artists Schools,
Baden Powellplein 1
A'dam-Osdorp Studio 2494Y

In blokletters invullen

Ik heb serieuze belangstelling voor de teken- en schildercursus voor jonge mensen. Stuurt u mij daarom een Talent-Test en een boekje over de cursus.

Naam: ....

Straat: ....

Plaats: .... Leeftijd: ....

Famous Artists Schools geeft ook een cursus die opleidt voor commercieel ontwerper en illustrator.

En bovendien steek je heel wat meer op dan in een rumoerig klaslokaal.

Wat je opsteekt, en hoe

Als je wordt toegelaten tot deze fantastische nieuwe cursus weet je al gauw hoe je de juiste compositie brengt in een tekening, hoe je mensen en dieren moet tekenen die echt lijken - ook in beweging - en hoe je regen of onweer in je landschappen kunt afbeelden.

Iedere keer, dat je werk instuurt besteedt je instructeur een paar uur aan het tekenen of schilderen van zijn aanwijzingen. Bovendien ontvang je iedere keer een lange brief vol goede raad en aanmoediging. De instructeurs zullen er niet over denken om je een speciale stijl op te dringen. Integendeel, zij willen niets liever dan je helpen om een eigen, persoonlijke stijl te ontwikkelen.

Al vóór je klaar bent

Al voordat je klaar bent met de cursus, zul je er plezier van hebben. Vrienden, vriendinnen en andere bezoekers zullen paf staan van de 'kunstverzameling', die de wanden van je kamer siert.

En ook op school zul je het wel merken: karikaturen voor de schoolkrant, décors voor het toneelstuk, aanplakbiljetten, ga maar door. En natuurlijk lig je een heel eind op anderen voor als je later zou besluiten om in tekenen en schilderen dóór te gaan.

Doe net als zij . . .

Uit onze ervaring blijkt, dat het verstandig is vroeg te beginnen. Neem bijvoorbeeld Ria Heerema (18 j.) uit Apeldoorn.

Zij schrijft: 'Ik werk op een zaak waar borduurpatronen worden gedrukt. Ik ben niet voor tekenwerk aangenomen. Maar toen ze merkten, dat ik kon tekenen, mocht ik ook eens wat ontwerpen. Het was blijkbaar zo goed geslaagd, dat er al een paar duizend van zijn verkocht'.

Of Basil Amsen (20 j.) uit Blaricum: 'Ik heb van Famous Artists Schools een prachtige ondergrond gekregen, waarop ik verder kan bouwen. Ik heb nu een baan bij een reclamebureau in Bussum'.

Vraag gratis Talent-Test

Maar deze cursus is niet voor iedereen —alleen voor jongens en meisjes die van nature tekenaanleg hebben. Om te weten of je ervoor in aanmerking komt kun je bijgaande coupon insturen. Je krijgt dan een gratis Talent-Test.

Tegelijkertijd ontvang je een boekje over deze nieuwe cursus. Wanneer je de uitgewerkte Talent-Test aan ons opstuurt zal één van onze instructeurs hem gratis beoordelen.

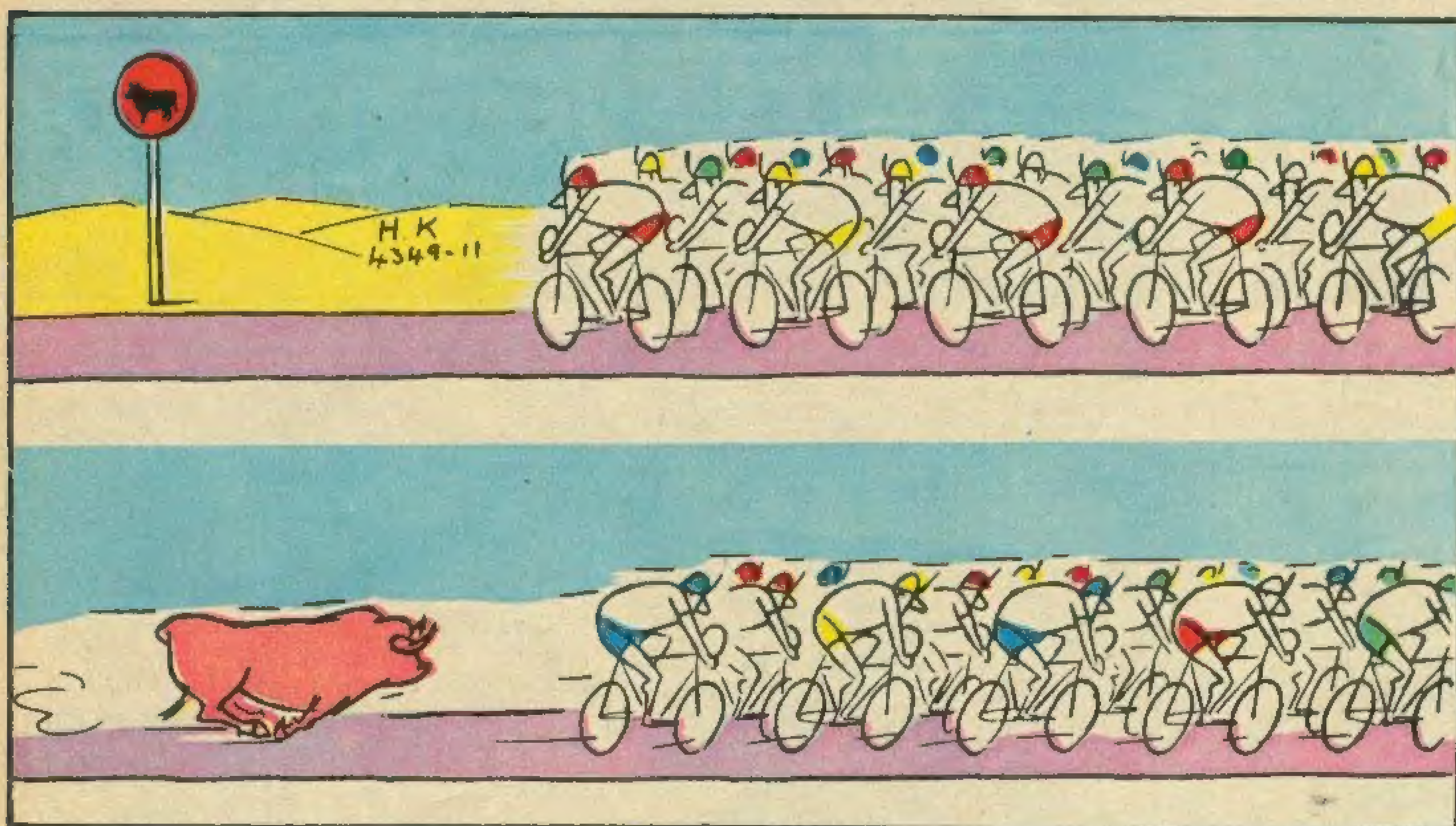
En als je ervoor slaagt kun je — als je wilt — aan de cursus deelnemen. Je bent daar natuurlijk niet toe verplicht. Maar we hopen wel, dat je het dan eens met je ouders zult overleggen — werkelijk talent is te kostbaar om te verspillen.

Mocht de coupon reeds ontbreken, schrijf dan naar:
Famous Artists Schools
Baden Powellplein 1
Amsterdam-Osdorp, Studio 2494Y

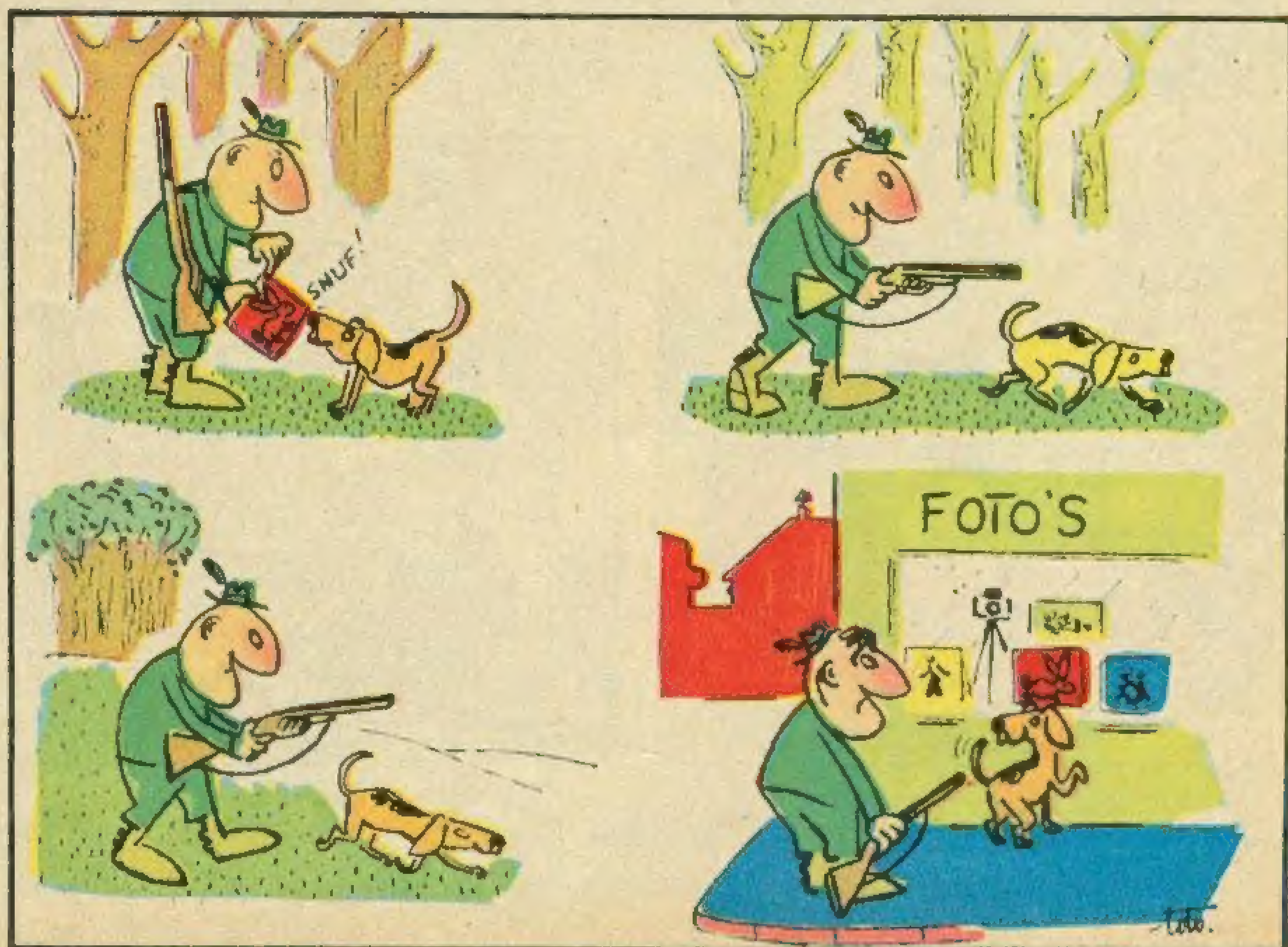

EVEN LACHEN

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger